Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 301
Vineri 15 martie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Intîlnirea veteranilor răscoalei din 1907

Optzeci de bătrîni s-au intîlnit duminică dimineața în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice din București. Sînt 80 dintre cei care au supraviețuit marelui pîrjol al răscoalei din 1907.

Gîrboviți de povara anilor dar cu privirile vioaie, ei au ascultat cu deosebită atenție pe tov. Vasile Cristache, prim secretar al comitetului regional București al P.M.R., care le-a înfățișat cauzele și însemnătatea răscoalelor țărănești din 1907.

Au ascultat apoi pe Kitaigorski Condrat, unul din bravii marinari de pe crucișătorul „Potemkin" care au ridicat în 1905 steagul luptei împotriva asupririi și nedreptății țariste.

Rînd pe rînd, s-au perindat la tribună cîțiva din cei care cu 50 de ani în urmă s-au ridicat cu furci și topoare să sfarme nedreptățile boierești, să se elibereze din ghiarele hrăpărețe ale moșierilor.

— Eu am dat foc la registre și la actele cu învoieli ale moșierului Lahovari — povestea cu emoție Ion Cialcină din Stănești. Mi-au dat numai... 10 ani de ocnă... eram minor.

Și-au mai depănat amintirile Florea Simedrea din Stănești — ostașul care a refuzat să tragă în frații săi, țăranii răzvrătiți — Mihai Dobrescu, vechi militant al mișcării muncitorești și alții.

Din cuvîntul lor s-a desprins și satisfacția că sîngele țărănesc n-a curs în zadar în 1907.

— Țelul nostru de la 1907 îl vedem astăzi împlinit — s-a auzit vocea molcomă a colectivistului Marin Cîrmiș din Slobozia Mîndra. Noi sîntem ca o casă mare în care părinții, copiii și frații muncesc pentru același hambar, bucurîndu-ne de împărțeală dreaptă.

Adunarea sărbătorească a participanților la răscoala din 1907 s-a încheiat cu un concert de muzică populară dat de orchestra „Barbu Lăutaru" și lecturi din operele literare închinate anului 1907.

CU PRILEJUL ANIVERSARII RASCOALELOR DIN 1907

Dezvelirea unor plăci comemorative în regiunea București

In numeroase comune din raioanele Alexandria, Drăgănești Vlașca, Roșiori, Turnu Măgurele, Videle și Zimnicea unde au fost focarele răscoalelor din 1907, se vor dezveli între 14—22 martie a. c. plăci comemorative în amintirea celor căzuți pentru cauza dreaptă a țărănimii. Dezvelirea plăcilor comemorative va avea loc într-un cadru festiv în prezența cetățenilor din comună. Cu acest prilej se vor ține conferințe despre importanța răscoalelor țărănești din anul 1907, evidențiindu-se împrejurările în care s-au produs. In comuna unde are loc dezvelirea plăcii comemorative; vor urma și bogate programe artistice în cadrul cărora se vor prezenta scenele și se vor interpreta cîntece legate de evenimentele istorice din 1907; iar cei care au luat parte la răscoalele țărănești, aflați în viață, își vor depăna amintirile.

După 50 de ani

O statistică a născuților și morților din anii 1892—1896 arăta că 36,22 la sută din numărul copiilor din Romînia mureau înainte de a împlini 5 ani. Dintre aceștia, peste 82 la sută erau copii de țărani. Vorbind despre cauzele mortalității atît de ridicate, o revistă din acea vreme spunea printre altele: „Starea economică a țăranului, bugetul lui, munca țăranului și venitul acestei munci, locuința lui primitivă, alimentația, starea de mizerie, ignoranța adîncă, lipsa celor mai elementare condiții igienice, iată cele ce ne explică îndeajuns marea mortalitate infantilă. Copilul se naște din părinți adesea pelagroși, totdeauna bolnavi de friguri, din o mamă surmenată prin muncă pînă în ultimele momente înainte de facere".

In condiții și mai grele trăiau țăranii din Romînia în preajma anului 1907. Lipsiți de pămînt, apăsați de poveri inrobitoare, de impozitele cu atît mai mari cu cît proprietatea era mai mică, asupriți de primari și jandarmi, jefuiți de cămătari și de tot felul de speculanți, țăranii se adînceau din ce în ce mai mult în mizerie și suferință. Ce era de făcut? Ce cale trebuia să apuce țărănimea pentru a scăpa de chinurile în care o țineau moșierii? Răspuns la această întrebare au găsit în revoluția din Rusia de la 1905, care a făcut să crească mișcarea revoluționară a proletariatului din Romînia, însuflețind și țărănimea în lupta ei pentru pămînt.

Nemaiputînd să rabde asupririle, țăranii au pus mîna pe topoare, coase, furci și au pornit să-și facă singuri dreptate. In prima jumătate a lunii februarie 1907, țăranii din satele Flămînzi, Frumușica, Rădești și Stroești, județul Botoșani, au înconjurat conacul de pe moșia lui Dimitrie Sturza, care se întindea pe 30.000 hectare, și au silit pe arendaș să încheie învoieli drepte.

Aceasta a fost prima scînteie care a aprins pojarul răscoalei din primăvara lui 1907. In cîteva săptămîni, mișcarea pentru pămînt și libertate s-a întins pe tot cuprinsul țării, de la Botoșani la Craiova, de la Dorohoi în județele Vlașca și Teleorman.

Milioane de țărani s-au ridicat atunci pentru dreptate și pîine. Moșierii și capitaliștii, în frunte cu cel mai mare moșier Carol I de Hohenzollern, le-au dat în loc de dreptate și pîine, gloanțe și închisori. „Ați văzut cum se împușcă un cîine turbat? Așa să-i împușcați pe țărani!", glăsuia ordinul semnat de generalul moșier Vartiade, unul dintre ucigașii țăranilor răsculați la 1907. Și ofițerii n-au șovăit să execute ordinele. In comuna Pătulele din județul Mehedinți au fost împușcați, fără judecată, 22 de țărani. In comuna Rojiștea, județul Dolj, 30 de țărani au mușcat țărîna, răpuși de gloanțele armatei. Pretutindeni, moșierii s-au răzbunat crunt pe țăranii care s-au încumetat să ceară o bucată de pîine, în locul mămăligii putrede și amare. Satele Stănești, Vieru și Hodivoaia au fost distruse cu tunurile, scria în raportul lui prefectul județului Vlașca. Băilești, Plenița, Terpezița, Cetate și alte sate din județul Dolj au fost atacate de asemenea de artilerie din ordinul moșierilor setoși de răzbunare.

Peste 11 mii de țărani au fost împușcați pentru că au îndrăznit să-și ceară dreptul la o viață mai bună.

Răscoala țărănească din 1907 a fost înăbușită în rîuri de sînge. Fărîmițată și neorganizată, lipsită de o conducere politică, în stare să o călăuzească, țărănimea a luptat răzleții și fără un plan. Mișcările țărănești au fost mișcări separate, izolate între ele și de aceea stăpînirea burghezo-moșierească le-a putut înfrînge una cîte una. Răscoala de la 1907 și urmările ei sîngeroase, ca și evenimentele de mai tîrziu, au constituit însă o prețioasă învățătură pentru țărani. Ei au putut să vadă că nu pot aștepta nimic bun de la burghezie și moșierime. Au putut să vadă că numai în alianță și sub conducerea clasei muncitoare vor putea să-și scuture jugul robiei moșierești.

In anul 1945, prin lupta clasei muncitoare condusă de Partidul Comunist, în condițiile eliberării țării noastre de sub jugul fascist de către Armata Sovietică, cătușele burghezo-moșierești au fost rupte. Odată cu eliberarea întregului popor din robia în care trăia de veacuri, a fost eliberată și țărănimea muncitoare. Țăranii de pe întregul cuprins al țării sînt stăpîni pe pămîntul și munca lor. Moșierimea a fost desființată ca clasă. Ca urmare a succeselor economiei noastre socialiste, viața oamenilor muncii de la orașe și sate s-a îmbunătățit simțitor. Țăranii muncitori primesc împrumuturi ieftine, semințe de soi, îndrumări agrotehnice și zootehnice. In anul 1956 au fost desfăcute țăranilor mărfuri industriale în valoare de peste 22 miliarde lei. An de an, la sate își face loc tot mai larg lumina culturii. Este aproape înlăturat analfabetismul primit moștenire de la regimul burghezo-moșieresc. Se clădesc noi școli, biblioteci, cămine culturale, dispensare și sanatorii. Pelagra și frigurile, care altă dată secerau mii de vieți, au dispărut din satele patriei noastre. Țăranul se hrănește și se îmbracă mai bine, trăiește în condiții omenești, așa cum odinioară nici nu îndrăznea să viseze.

Un număr de aproape 700.000 de familii de țărani muncitori au pornit de bună voie pe drumul agriculturii socialiste, unindu-se în gospodării colective, cooperative agricole de producție cu rentă și întovărășiri agricole. Astăzi, în comuna Călugăreni, din fostul județ Vlașca, în conacul moșierului Vartiade, care i-a împușcat pe țărani ca pe cîinii turbați, se află sediul gospodăriei colective. Urmașii celor peste 11 mii de țărani uciși la 1907 își făuresc azi o viață din ce în ce mai luminoasă. Ei nu vor uita niciodată că părinții și bunicii lor au căzut luptînd pentru libertatea de care țăranul romîn se bucură astăzi. Nu vor uita nici suferințele îndurate de moșii și strămoșii lor din partea moșierilor și capitaliștilor.

Au trecut 50 de ani de la viforoasele răscoale țărănești. O parte din urmașii moșierilor și capitaliștilor ucigași ai țăranilor răsculați se află acum fugiți peste hotare, în frunte cu Mihai de Hohenzollern, strănepotul călăului încoronat Carol I, care i-a împușcat pe țărani pentru că au cerut pîine. Dorind să recîștige raiul pierdut călăii de ieri împroașcă cu noroi în regimul nostru democrat-popular și duc o acțiune dușmănoasă împotriva poporului romîn.

Tuturor moșierilor și capitaliștilor, tuturor dușmanilor vieții noi pe care poporul romîn și-o făurește, țăranii muncitori le răspund răspicat: veacul moșierilor și capitaliștilor a trecut. Țăranul romîn trăiește acum vremuri noi, fără dijme și rușfeturi, fără camătă și jafuri boierești, fără asupriri și lovituri de bici. Cine crede că va putea să răstoarne istoria, se înșeală amarnic.

Pildă de hărnicie

Țăranii muncitori din comuna Frătești, raionul Giurgiu, folosesc cu pricepere timpul prielnic lucrărilor agricole de primăvară. Ei au însămînțat pînă acum 47 ha cu mazăre, 11 ha cu sfeclă de zahăr, 33 ha cu orz, ovăz și borceag, 8 ha cu cartofi și alte legume timpurii. De asemenea, harnicii țărani muncitori din Frătești au făcut și arătură pentru culturile din epoca a II-a pe o suprafață de 150 ha.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

La G.A.S. Moțăței

De îndată ce semnalul începerii muncilor în cîmp a fost dat, mecanizatorii gospodăriei agricole de stat „Moțăței", din regiunea Craiova, au și pornit la treabă. Pînă în prezent ei au executat arături de primăvară pe o însemnată suprafață și au grăpat și discuit peste 300 hectare cu ogoare de toamnă. Tractoriștii Ion Cicoș și Nicolae Coman lucrează la boronitul arăturilor de toamnă cu agregate formate din 6-8 cîmpuri de grape. In felul acesta, ei reușesc să execute zilnic peste 18 hectare. Odată cu discuitul ogoarelor de toamnă se face și încorporarea gunoiului de grajd și îngrășămintelor chimice.

La secția Rast s-a început de cîteva zile și semănatul culturilor din prima epocă: au fost însămînțate 20 hectare cu mazăre și 40 ha cu ovăz.

Nici îngrijirea semănăturilor de toamnă nu a fost neglijată. La secțiile I-a și a II-a, pe porțiunile unde griul a ieșit slăbit din iarnă, a fost împrăștiat azotat de amoniu.

De curînd, gospodăria a primit o cantitate de 40 tone de nitrofoska (un îngrășămînt complex care cuprinde azot, fosfor și potasiu), care va fi administrat la cultura porumbului și îndeosebi la cel irigat.

MUNCA RODNICA PE OGOARELE PATRIEI

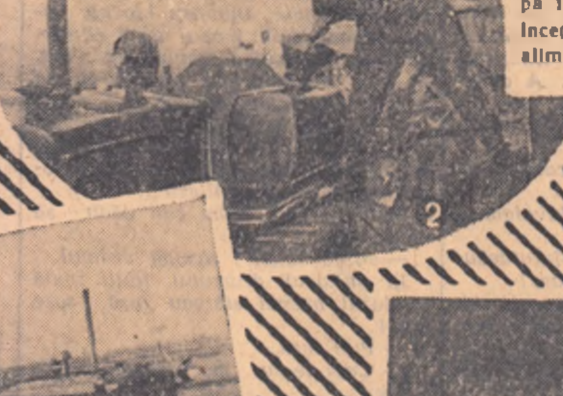
O ZI la BRIGADĂ

Tractoriștii brigăzii a II-a de la S.M.T. Toporu, regiunea București, au început lucrările din campania agricolă de primăvară.

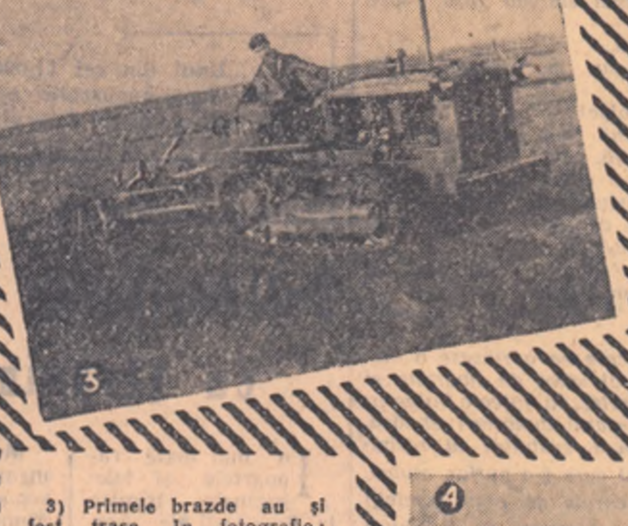
Prezentăm aici cîteva aspecte din munca și viața sîrguincioșilor tractoriști:



1) Parcă te simți mai bine dacă, îndată ce te-ai sculat, faci un duș rece! In fotografie: tractoriștii Pascu Pavel, Dumitru Dinu și Constantin Căiță, înviorîndu-se.



2) Prima grijă a tractoristului Dumitru Dinu după înviorare și înainte de începerea lucrului este să alimenteze tractorul.







3) Primele brazde au și fost trase. In fotografie: tractoristul Dumitu Cojocea la lucru.

4) E seară. Unul cîte unul, tractoarele s-au aliniat lîngă casa-dormitor

5) După masa de seară, pînă vine somnul, e foarte plăcut să citești o carte. In fotografie: tractoristul Dumitru Dinu citind

FOTOREPORTAJ de N. SCARLET și P. SEVER

Porumb hibrid la Recaș

● 8500 kg de porumb știuleți la hectar ● Și țăranii muncitori cu gospodării individuale s-au convins de foloasele pe care le aduce sămînța de porumb hibrid.

Era în primăvara anului 1956, pe vremea însămînțărilor. Colectiviștii din Recaș, regiunea Timișoara, sfătuiți de tehnicienii agricoli, au însămînțat pentru prima oară porumb hibrid pe suprafața de 40 hectare.

— Ce fel de sămînță e asta? — spuneau unii colectiviști. Și ce-o să iasă din experiența pe care o facem? — se întrebau ei.

Peter Ianoș, președintele colectivei din Recaș, care se consultase cu inginerii agronomi de la raion și înțelesese bine că, folosind sămînța de porumb hibrid, gospodăria poate obține însemnate sporuri de recoltă, spunea colectiviștilor:

Nu e vorba de nici o experiență pe care s-o facem cu sămînța de porumb hibrid, ci e vorba de împrumutarea de către noi a acestei experiențe pe care au făcut-o alții și au văzut înaintea noastră că dă rezultate foarte bune.

Convinși de președintele gospodăriei, colectiviștii din Recaș au semănat atunci 40 de hectare cu sămînță de porumb hibrid.



Porumb comun — Sămînță de porumb hibrid

„Toamna anului 1956. Colectiviștii din Recaș se bucurau din toată inima de roadele culese: 8.500 kg de știuleți de porumb hibrid la hectar, ceea ce a însemnat 5.000 kg de știuleți la hectar mai mult decît obținuseră pe tarlaua cealaltă a gospodăriei, însămînțată cu porumb comun.

După pilda colectiviștilor

Rezultatele atît de frumoase în cultura porumbului hibrid, obținute de către colectiviștii din Recaș, au format multă vreme obiect de discuție și pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună. De-acum vedeau și ei destul de clar că folosirea seminței de porumb hibrid contribuie la obținerea de recolte sporite la hectar.

Ce a urmat? Acum zece zile, vreo 35 de țărani muncitori din Recaș, Izvil și Bazoș s-au prezentat la gospodăria colectivă din Recaș, cerînd președintelui gospodăriei să le schimbe sămînța de porumb pe cea hibridă. Bene Ștefan a schimbat 100 kg, Iosif Abraham 150 kg, Ioan Pastor 75 kg.

Faptele au convins, după cum se vede, că folosirea seminței de porumb hibrid, pe lîngă executarea la timp și în bune condiții agrotehnice a lucrărilor, contribuie la dobîndirea unor sporuri însemnate de recoltă.

— Țăranii muncitori din Recaș și satul Izvin au schimbat atît la gospodăria colectivă din comună, cît și la baza de recepție peste 13.000 kg de porumb, pe sămînță hibridă, spunea acum cîteva zile tovarășul Matei Ciorba, secretarul sfatului popular al comunei Recaș.

Pe drept cuvînt, se poate spune că folosirea seminței de porumb hibrid a intrat de-acum și în obiceiul țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comuna Recaș, dornici să culeagă la toamnă recolte bogate de porumb.

RADU SANDU

Inlesniri la procurarea semințelor hibride de porumb

Sămînța hibridă aduce un mare spor de recoltă la cultura porumbului. Pentru a înlesni aprovizionarea cu sămînță hibridă a gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție, întovărășirilor și țăranilor cu gospodării individuale, Consiliul de Miniștri a stabilit condiții foarte avantajoase de schimb. Astfel schimbul de sămînță din fondul constituit la bazele de recepție se va face, începînd de la 13 martie a.c., pe baza următoarelor echivalente: pentru 1 kg. sămînță de porumb hibrid simplu generația I și dublu generația a II-a, se va da unul din următoarele produse: 1 kg. grîu, secară, 1 kg. porumb comun, 1 kg. orz, 950 gr. orzoaică, 900 gr. floarea-soarelui, 800 gr. mazăre, 100 gr. semințe de lucernă sau trifoi. La efectuarea schimbului se va ține seama de calitatea produselor predate de producător. Schimbul de semințe de porumb hibrid, direct de la gospodăriile agricole de stat se va face dîndu-se de către producători 1 kg. porumb comun, pentru 1 kg. porumb hibrid.

Este în interesul unităților agricole cooperatist-socialiste și al gospodăriilor individuale să folosească întreaga cantitate de sămînță hibridă existentă pentru a obține un spor însemnat de recoltă la cultura porumbului.

Pregătiri pentru cultura irigată a porumbului în G.A.S.-uri

Exemple bune...

● Datorită măsurilor luate din vreme, gospodăria agricolă de stat Pietroiu din regiunea Constanța a reușit, pînă zilele trecute, să amenajeze pentru cultivarea porumbului irigat suprafața de 228 hectare din cele 250 planificate.

● Gospodăria agricolă de stat Ovidiu din aceeași regiune dovedește o grijă deosebită față de extinderea irigării porumbului. Colectivul de conducere, analizînd cu chibzuință posibilitățile existente, a hotărît să mărească suprafața cu porumb irigat de la 228 hectare (cît a avut planificat) la 300 hectare, din care aproape 80 la sută au și fost amenajate. Prin folosirea cu randament sporit a utilajului propriu s-a reușit să se scurteze simțitor durata lucrărilor și să se economisească un însemnat număr de brațe de muncă. Totodată cheltuielile pentru amenajarea unui hectar au fost reduse cu aproape 65 la sută. Rezultate asemănătoare a dobîndit și gospodăria de stat Cocargeaua.

● Gospodăriile agricole de stat din Pitești sînt într-un stadiu avansat cu pregătirea terenurilor destinate irigării porumbului. Din totalul de 73 hectare au fost amenajate pînă acum cîteva zile 61 de hectare.

...și rele

● *Din cele 14 gospodării de stat din trustul pentru aprovizionarea Capitalei, care au sarcina să cultive anul acesta porumb irigat, numai trei au început lucrările de amenajare. Cum explică conducerea trustului această nejustificată rămînere în urmă?*

● *In cadrul trustului regional gostat Craiova — cu toate că cea mai mare parte din suprafața ce va fi cultivată cu porumb irigat este formată din terenuri care au mai fost irigate și care nu necesită întocmirea de proiecte complicate și lucrări costisitoare — amenajările sînt mult rămase în urmă. La gospodăria agricolă de stat Dezeselu, bunăoară, a fost amenajată pînă acum numai 15 la sută din suprafața ce va fi cultivată cu porumb irigat.*

● *Și în gospodăriile de stat din regiunea Timișoara amenajarea și reamenajarea terenurilor pentru porumbul irigat se desfășoară cu mare încetineală, datorită mai ales întocmirii cu întîrziere a documentației și proiectelor respective. Cam la fel stau lucrurile și în regiunea Oradea.*

Intîrzieri nejustificate

In ultimele zile, în întreaga țară timpul s-a mai încălzit, astfel încît muncile agricole de primăvară au putut continua într-un ritm mai susținut. In unele gospodării agricole de stat — în fața cărora stau sarcini de mare însemnătate în vederea obținerii unor producții sporite la hectar — s-au și obținut succese de seamă, atît la arături, cît și la însămînțări. De exemplu, gospodăriile de stat din Regiunea Autonomă Maghiară au realizat 72 la sută din planul arăturilor de primăvară. In alte gospodării de stat însă lucrările agricole din această campanie — acum cînd ne apropiem cu pași repezi de începutul lunii aprilie — înaintează cu viteza melcului. De exemplu, în gospodăriile de stat din regiunea Bacău, arăturile de primăvară s-au executat numai în procent de 6 la sută. In cele din regiunea Suceava 9 la sută, Iași 10 la sută, Cluj 18 la sută etc. Și mai slab se desfășoară însămînțările. In regiunile Ploești, Iași, Baia Mare și Stalin s-a realizat pînă acum abia 1 (unu) la sută din volumul însămînțărilor de primăvară. Principala cauză a acestui ritm neîngăduit de încet constă în nefolosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole. Cum să fie de-altfel folosite din plin toate mașinile, cînd în unele regiuni se lucrează încă și acum la repararea utilajului agricol? La atelierele regionale Gostat din Timișoara zac nereparate 8 tractoare, iar din cele așa zis „reparate" au fost recepționate doar 88. Ce părere are tov. ing. Timpău Constantin, directorul mecanizării din Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, despre faptul că tot în raza trustului Gostat Timișoara, în atelierele unităților, alte 30 de tractoare sînt în lucru, că în gospodăriile din regiunea Constanța mai sînt în reparație încă 88 de tractoare, în cele din regiunea Galați 17, în regiunea București 30 etc.

Pe de altă parte, trebuie arătat că în cadrul ședinței lărgite de colegiu a Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat ce s-a ținut zilele trecute, s-a subliniat, printre altele, că în multe unități există și lipsuri de alt ordin. De exemplu, în unele gospodării au rămas cantități importante de gunoi de grajd nefolosit, iar uneori îngrășămintele chimice au fost repartizate defectuos.

Il întrebăm pe această cale pe tov. Pîrvu, directorul trustului Gostat Constanța, cine e de vină că la gospodăria de stat Cobadin, de altfel ca și la alte gospodării din această regiune, îngrășămintele continuă să fie ținute pe cîmp, în loc să se încorporeze în sol, odată cu arăturile? Cum explică și directorul trustului Gostat Craiova că unele gospodării, ca, de pildă, cea de la Afumați, au transportat importante cantități de gunoi de grajd la capetele tarlalelor, dar stau și în prezent nefolosite? Cazuri ca cele de mai sus pot fi întîlnite și în multe gospodării din regiunile Pitești, Ploești și Galați. Oare conducerile acestor trusturi — ca și cele ale unităților respective — nu cunosc marea însemnătate a îngrășămintelor în lupta pentru obținerea unor recolte bogate la hectar? Și dacă o cunosc, cum vor răspunde atunci cînd vor constata la recoltare că producțiile n-au fost nici pe departe cele ce s-ar fi putut scoate, dacă gunoiul de grajd și îngrășămintele chimice s-ar fi aplicat la diferitele culturi, potrivit cerințelor agrotehnice?

Datoria tovarășilor cu munci de răspundere din Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, din cadrul trusturilor regionale și unităților rămase în urmă cu pregătirea și executarea muncilor de primăvară este să lichideze de îndată cu automulțumirea și nepăsarea de care încă dau dovadă față de îndeplinirea planurilor de arături, însămînțări și întreținere a culturilor. Oamenii muncii din țara noastră așteaptă de aci înainte ca gospodăriile de stat să dea dovadă că se află în fruntea luptei pentru pîinea poporului muncitor. Este necesar ca acestor așteptări să li se răspundă cu eforturi la înălțimea condițiilor de muncă și de trai create de partid și guvern tuturor lucrătorilor din aceste unități.

AL. RAICU

50 de ANI de la RĂSCOALELE ȚĂRĂNEȘTI din 1907

Acolo unde a scăpărat prima scînteie

Februarie 1907. Ger năprasnic. In fața primăriei din Flăminzi așteptau, chinuiți de frig și de nerăbdare, truditorii moșiei. Cu o zi înainte, administratorul dăduse sfoară în sat că vine arendașul pentru învoieli. Se auzise că va fi mărit prețul fălcei. Oamenii tăceau apăsați de gînduri și îndoială. Cu ce plan vine arendașul? Rămîne la prețul vechi? Dacă nu rămîne? Ce să facă ei, să-și pună încă un inel la lanțul robiei seculare? Ceasurile treceau grele. Frigul se întețea. Către prînz, dinspre conac se auzi un clinchet de clopoței. Arendașul! Dar în sania ce a apărut pe ulița mare și s-a oprit în fața primăriei stătea tolănit împărătește, înfășurat în blănuri, administratorul. A aruncat din întorsătura saniei:

— Domnul arendaș nu vine, n-are vreme...

— Și ce facem atunci, coane Iorgule?

— N-am nici o putere. Invoiala o face domnul arendaș.

— Dumneata ai făcut-o întotdeauna, coane. S-o faci și acum!

In obraji, în ochi, pe buzele administratorului a apărut toată zeama de strugure băută într-o viață de orgii. Izbucni, ca într-o fulgerare:

— Uite că n-o fac! Nu sînt la cheremul vostru. Crucea și cădelnița...

Sudălmile i s-au oprit însă în gît. Tupilați prin spate, frații Roman și Tylion Grosu îl îmbrînciră în curte. O pădure de ciomege s-a ridicat să izbească. Și au izbit. In numele sfintei dreptăți. Dezlănțuită, furia flăminzilor s-a aprins, s-a învolburat, revărsîndu-se dintr-odată peste matca supușeniei ferecate.

— La conac, fraților! Să-i arătăm și arendașului dreptatea noastră.

Arendașul își luase însă tălpășița. Un uragan trecu prin odăile conacului, răvășind luxul adunat pe spinarea celor mulți. Și spre seară, cînd se potoli, tropot înfundat de copite se auzi dinspre drumul Botoșanilor. Iși trimetea stăpînirea baionetele și tunurile...

...Triști străluceau pe cerul de sticlă licuricii nopții. Ca ochii mamelor, nevestelor și copiilor de triști. Nici o lampă nu ardea. Luminau la poartă felinare. Săreau furioși cînii. Ham! Ham! Amuțeau. Bocanci grei izbeau în ușile cocioabelor. Cei prinși erau duși în pumni și în patul puștilor la conac. Frînghii ude, răsucite în două, au plesnit toată noaptea trupurile ca scîndura. Insîngerați, capii răscoalei zăceau în lanțuri. In zori, convoiul ferecat porni. Il străjuiau șiruri de baionete și gurile tunurilor puse în bătaie.

— Unde ni-i duceți, unde?

— La ocnă...

— Dați-le iertare

— O să-i ierte dumnezeu...

Frînt de șale, cu mîinile și cu picioarele legate, Dumitru Lipciuc gemea ghemuit în fundul unei căruțe. Sînge negru, chiag, scuipa din piept. A icnit deodată, s-a răsucit și s-a ridicat în capul oaselor.

— Stai culcat mă, că te găuresc.

— Colo e casa mea, domnule ofițer. Casa mea... opriți, o leacă opriți, să-mi văd copilașii...

Soldatul care mîna caii dădu să oprească.

— Mînă soldat! răsună ordinul.

In mijlocul drumului, lipiți roată în jurul mamei stăteau însă șase copii.

— Puii tatii...

— Cum te-au mai sluțit, Dumitreee!

— Mînă soldat!

Biciul plesni. Caii se avîntară.

— Tată, tată, tată...

Căzut într-o rînă, cu ochii stinși, cu buzele însîngerate, Dumitru privea în urma căruței.

— Puii tatii, pui...

Izbindu-și capul cu pumnii, femeia urla înnebunită.

— Văleu, mămulica noastră, doamne.

...Scînteia care se aprinsese o luase însă vîntul setei de libertate și avea s-o poarte, cu iuțeala fulgerului, pînă-n hotarul dunărean al țării, aprinzînd focul mistuitor al răzbunării. Pojarul care s-a aprins atunci, și pe rugul căruia au căzut nimiciți de bătăi, de gloanțe și de obuze 11.000 de muncitori ai pămîntului, spre ocara istorică a burgheziei și moșierimii, a arătat cîtă suferință adunase în inima ei, din veacuri obidita țărănime.

ȘTEFAN PÎRVU



Duminică, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din București a avut loc o întîlnire cu participanții la răscoalele țărănești din 1907 din satele regiunii București. Cu acest prilej, martorii oculari ai acelor vremuri au povestit despre pîrjolul care a cuprins atunci majoritatea satelor de prin părțile Munteniei.

In fotografie: un grup de participanți la răscoală stînd de vorbă cu un vechi militant al mișcării muncitorești, tov. Mihai Dobrescu (al doilea din stînga).



...Unul din cei 11.000. Fotografie luată lîngă Roșiorii de Vede, după împușcarea unui țăran din satul Pîrlita (28 martie 1907) și publicată de revista franceză „L'Illustration".

Solidaritatea clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare

In mai toate rapoartele și telegramele trimise la București de prefecții, generalii, magistrații și toți cei însărcinați de guvern cu înăbușirea răscoalelor țărănești se pomenește cu regularitate despre „instigatori", despre lucrători „care vin în ajutorul răsculaților", și chiar despre „socialiști" care răspîndesc manifeste cu conținut „incendiar".

In ciuda măsurilor luate de guvern de a împiedica orice activitate a mișcării socialiste din țara, clasa muncitoare a dat un ajutor tovărășesc țărănimii răsculate încă din primele zile ale luptei pornită în primăvara anului 1907, dovedind că ea n-a încetat nici o clipă să lupte pentru libertatea și dreptatea poporului. Cîteva exemple în această privință ne vor arăta sprijinul concret dat de clasa muncitoare țărănimii răsculate.

La Galați, încă din primele zile ale răscoalelor, muncitorii de la fabrica Goltz au declarat grevă în semn de simpatie cu țărănimea. Comandantul diviziei, generalul Zosima, a trimis acolo o companie de vînători „pentru menținerea ordinei".

Mulți muncitori, membri ai cercului socialist „Romînia Muncitoare", împărțeau manifeste în diverse părți și în diferite chipuri. Astfel, la Buzău a fost arestat un muncitor care împărțea manifeste socialiste prin județ, umblînd din sat în sat sub pretext că încasează costul mașinilor de cusut vîndute. La Cîmpina, un sondor de la „Steaua" a fost arestat ca instigator. La București, în Obor, un vopsitor a fost prins că vindea broșuri cu „Visul Maicii Domnului", dar care în realitate conțineau manifeste socialiste.

Asemenea acțiuni nu erau pornite din inițiative personale, ele erau conduse și coordonate de cercul „Romînia Muncitoare", care, în martie 1907, a lansat și o chemare către soldați, manifest care-i îndemna să nu tragă în frații lor răsculați.

Dar acțiunile clasei muncitoare nu se reduceau numai la distribuirea de manifeste. Muncitorii au trecut în multe părți de partea țărănimii. Astfel, la Pașcani, cînd autoritățile au încercat să evacueze gara și atelierele C.F.R., muncitorii au intîmpinat autoritățile „cu huiduieli și înjurături", după cum raporta șeful gării respective. Ei au deschis apoi vagoanele în care se aflau țăranii arestați, punîndu-i în libertate. Tot de acolo, comandantul garnizoanei raporta că „lucrătorii de la atelierele C.F.R. au adus ofensă majestății sale regelui și reginei și ultragii la adresa administrației în persoana prefectului, procurorului și colonelului prin șuiere și fluierături".

Astfel de manifestări s-au produs mai în toate colțurile țării. Muncitorimea nu putea îngădui și nu putea rămîne pasivă în fața măsurilor de represiune luate de guvern împotriva țărănimii. Clasa muncitoare a fost singura clasă care nu numai că a sprijinit, dar a participat direct în unele locuri la lupta țărănimii răsculate. Insuflețită de ideile elementelor înaintate din rîndurile ei, elemente ce luptau pentru libertate, dreptate socială și progres, clasa muncitoare a fost în 1907 alături de țărănime așa după cum mai tîrziu, după eliberarea țării de sub jugul burghezo-moșieresc, ea a ajutat țărănimea să-și croiască o soartă nouă, pe drumul victorios al socialismului.

Acte de fraternizare a soldaților cu țărănimea răsculată

Principalul element de acțiune pe care s-a bizuit guvernul liberal din 1907 pentru înăbușirea răscoalelor a fost armata. Și cînd spunem armata, înțelegem ofițerimea compusă în cea mai mare parte din fii de moșieri și bancheri.

Marea masă a soldaților executa cu greu, sau uneori nu executa deloc, ordinele ofițerilor ceea ce crea panică în rîndurile oficialității. Iată ce telegrafia, de pildă, prefectul de Tutova ministrului de interne, la 26 martie 1907: „Neputînd conta pe devotamentul trupelor din localitate, vă rog, în interesul siguranței publice, să dați ordin a se înlocui regimentul Cantemir nr. 12 din acest oraș cu un altul și a ni se trimite cel puțin două escadroane de cavalerie". Iar prefectul de Suceava telegrafia primului ministru, la 18 martie: „Trupa din Fălticeni, compusă din concentrați, nefiind sigură pentru paza orașului de reședință, deoarece avem informațiuni că fraternizează cu țăranii, rugăm cu insistență ca ea să fie trimisă în altă localitate și a se aduce în schimb cel puțin un batalion de infanterie cu echipament complet și un escadron de cavalerie".

In multe locuri s-au produs acte fățișe de solidaritate a soldaților cu țăranii. La Vaslui, o companie de soldați au lăsat pe maiorul Boureanu în mîna țăranilor, ca aceștia să-l judece pentru ordinele pe care le dădea soldaților. Un caz și mai grăitor s-a întîmplat în orașul R. Sărat. Aici, țăranii intraseră în casa moșierului Constantin Lupescu, pe care voiau să-l prindă, dar care avusese timp să fugă și să dispară din localitate. Țăranii au început atunci să devasteze casa. A fost trimisă la fața locului armata, dar soldații au fraternizat cu răsculații, stînd deoparte și mîncînd portocale date de țăranii cu care intraseră în casa moșierului. La stăruințele primarului orașului, „care se îngrozea văzînd cele ce se petrece", ca armata să-și facă datoria, din rîndurile soldaților i s-a răspuns: „Lasă, nu-i nimica o pagubă de 20.000-25.000 de lei la Constantin Lupescu".

Asemenea lucruri au înspăimîntat guvernul, care a hotărît să opereze o vastă „mișcare de trupe", mutînd efectivele garnizoanelor dintr-o parte în alta a țării, pentru ca soldații să fie scoși din raza regiunilor lor de baștină. De asemenea, în unele părți — cum s-a întîmplat la garnizoana din Putna, de pildă — soldații au fost puși să scrie părinților și rudelor lor să nu vie la oraș „cu gînduri rele", căci vor fi împușcați la bariere.

După înăbușirea răscoalelor, mulți soldați au fost judecați de curțile marțiale pentru neexecutarea ordinelor, înmulțind astfel numărul celor ce-au înfundat pușcăriile fiindcă ceruseră și luptaseră pentru dreptate și pentru o viață mai bună.

BOCET DE COPIL

TEODOR BALȘ

Și-a gătit tătucul casă
In pămînt, cînsa-l apasă,
Și nu poate să mai zică
Nici o vorbă — și mi-e frică...
Mi-a lăsat numai o mînă
Răsărită din țărînă,
Galbenă ca o gutuie,
Lacrimile să-mi mîngîie.
Dar și mîna ce-a lăsat

S-a zbîrcit și s-a uscat
Că bogatu', fără vină,
I-a pus glonț la rădăcină...
Tata-i dus și nu mai vine,
Lumea-i mare pentru mine
Și mi-e frig in, ea, tăticå,
Și de golul ei mi-e frică,
Că pămîntul tot, și cerul,
Stă-n ogradă la boierul...

FAPTE DIVERSE

Cu ani în urmă, orice gazetă adăpostea neapărat în coloanele ei și o rubrică zilnică a „Faptelor diverse". Acele mărunte întîmplări alcătuiau, într-un fel, o cronică de zi cu zi a vremurilor de atunci. Cuconițe trîndave care-și ucideau ibovnicii cu cîteva gloanțe, țărani pelagroși care-și deschideau beregata cu custura, cîini pekinezi căutați cu disperare de „mămițicile" lor și copii de la sate arestați pentru „vagabondaj și cerșetorie" pe străzile Capitalei, se găseau adăpostiți laolaltă sub aceeași etichetă a faptului divers.

Răsfoindu-mi deunăzi carnetul care m-a însoțit credincios în drumețiile mele, m-am gîndit că ar fi interesant să înmănunchiez laolaltă cîteva din faptele diverse întîlnite în cale în ultima vreme. Titlul l-am păstrat neschimbat. Numai că întîmplările sînt cu totul altele...

Din ce în ce mai bine

Au fost bine inspirați colectiviștii din comuna Rast, raionul Băilești, atunci cînd gospodăriei lor i-au dat numele de „Drumul socialismului".

S-au împlinit de curînd 5 ani de la înființarea ei. Mecanizare din ce în ce mai intensă, an de an recolte din ce în ce mai îmbelșugate. In plus, au luat prin contract baltă la Rast și s-au dovedit pescari tot atît de harnici. Intr-un singur an, 93.000 kg de pește. Au oprit colectiviștii 20 la sută, restul l-au valorificat, încasînd 464.000 lei. Aveau la înființare atîta avuție cît să umple taman două rînduri din registrul inventar. Azi, mi-ar trebui o pagină ca să înșir avuția lor obștească.

Două exemple luate la întîmplare: Petre Cioară, împreună cu familia sa, a primit pentru zilele-muncă efectuate 9.000 kg de cereale, 560 kg de pește și 6.700 lei; Ilie Rîbă, împreună cu familia sa, peste 10.000 kg de cereale, 700 kg de pește și 8.500 lei.

Patruzeci de colectiviști și-au făcut case noi, 20 și-au cumpărat aparate de radio.

Ca încheiere, cîteva proiecte pentru anul în curs. Vor construi o magazie pentru grîu cu o capacitate de 12 vagoane, un pătul pentru 16 vagoane porumb, vor cumpăra un tractor rutier pentru transportul legumelor și un autocamion.

Din ce în ce mai bine, pe drumul socialismului și al belșugului.

TOȚI ȘAPTE!

Despre Ion Mohanu, colectivist din Boișoara, regiunea Pitești, factorul poștal din comună spune că poartă corespondența cu întreaga țară. Nu e adevărat. Ion Mohanu scrie numai în șase orașe. In curînd însă va trebui să mai scrie și în al șaptelea. Odată pe săptămînă primește șase scrisori de la cei șase copii aflați la studii. Și tot odată pe săptămînă le răspunde. Băiatului cel mare care învață filologia la București, celui de al doilea aflat la școala medie sanitară din Sibiu, fetei la liceul din Orașul Stalin și așa mai departe. In curînd, prîslea va pleca și el. Șapte copii, toți șapte studenți și elevi la diferite școli!

Ce înseamnă 688 de zile-muncă

Atît a făcut împreună cu familia sa în anul trecut Constantin Vieru, membru al gospodăriei colective din satul Dodești, regiunea Iași. Drept răsplată a muncii a primit 5.376 kg de porumb, 1.053 kg de floarea-soarelui, 920 kg de orz, 2.134 kg de grîu, 1.074 kg de cartofi, 247 kg de fasole, 167 litri de vin. Total produse agricole 10.804 kg. In plus 375 kg de cînepă fuior, 3.780 kg de furaje și 1.500 lei. Țineți seama că și prin Dodești a bîntuit în ăst an seceta. O parte din produse Vieru a valorificat-o prin cooperativă. Cu banii luați și-a cumpărat mobilă nouă, aparat de radio de 1.500 lei, îmbrăcăminte și încălțăminte pentru toată familia.

Mi-a spus că acum așteaptă să vină țiglă la cooperativă ca să-și îmbrace casa. Numai că soața dumnealui nu e de aceeași părere.

Decît țiglă nouă, mai bine casă pe de-a-ntregul, că ne dă mîna acu' — spune dînsa.

ARTISTA

Mai rămăseseră cîteva minute pînă să bată gongul. In cabina teatrului, o femeie măruntă de stat, cu părul cărunt, sta în fața oglinzii. Interpreta rolului Mariei din piesa „Răfuiala" era emoționată. Una e pe scena căminului cultural din comună și alta aci, la faza regională a concursului, în teatrul acesta mare, cu sute de lumini, cu mii de ochi necunoscuți care te privesc.

A bătut gongul. S-a mai uitat odată în cristalul oglinzii și a ieșit pe scenă. O clipă, emoția a copleșit-o. Apoi, simplu, firesc, a început să joace. Ropotele de aplauze de la sfîrșitul piesei au răsplătit din plin talentul autentic al Elenei Hazu, colectivistă din satul Chetriș, regiunea Bacău.

Alte amănunte? Are 40 de ani, este șefă de echipă în colectiva „Viață Nouă" din Chetriș și în 1956 a avut nici mai mult nici mai puțin de 210 zile-muncă. Pe deasupra, membră a comisiei de femei și artistă cu... vechime. Pînă acum 40 ani n-a pășit niciodată pe scenă.

★

Fapte diverse! Titlul a rămas neschimbat. Intîmplările sînt însă din fericire altele...

S. LEONARD

Cum era exploatată țărănimea de către moșieri și arendași

Intr-un memoriu adresat în martie 1907 primului ministru liberal Dimitrie Sturza, țăranii din comuna Mizil, în număr de 400, arătînd condițiile în care erau siliți să muncească pe pămîntul moșieresei Maria I. Cantacuzino, declarau că suferința lor a ajuns la margini și atrăgeau atenția șefului guvernului că „dacă această nenorocită situație va mai dura, o să ajungem la disperare și atunci nu se știe ce se va întîmpla".

Strigătul țăranilor din Mizil era același ca al celor din Dorohoi, din Teleorman, din Dolj, cu al tuturor țăranilor romîni transformați în robi de către moșierii și arendașii ce stăpîneau țara ca pe un bun al lor propriu.

In ce consta situația nenorocită amintită de locuitorii din Mizil și care adusese țărănimea la deznădejde? In anii aceia de la începutul secolului XX, țărănimea din Romînia trăia într-o stare de robie cumplită. Intr-un raport întocmit de un anchetator, chipurile „obiectiv", al răscoalelor din regiunea Iași, se făcea o comparație între situația țăranului din Franța, el însuși exploatat de capitaliștii francezi, și a țăranului din Romînia. In Franța, un țăran lucrînd 10—12 ore pe zi cîștiga o sumă echivalentă — în valuta romînească din acea vreme — cu 3,50 lei; în Romînia, lucrînd 16 ore pe zi, adică din zori și pînă în noapte, țăranul cîștiga maximum 30 de bani pe zi, muncind cu mîncarea lui — și aceasta numai pentru zilele cînd se putea lucra, adică circa 160 de zile pe an.

Dar aceasta nu era totul. Moșierii și arendașii foloseau tot felul de înșelăciuni, căutau să profite de mizeria în care se afla țăranul pentru a stoarce de la el cît mai multă muncă plătită cu un preț cît mai mic. Astfel, învoielile pentru muncile din timpul verii se făceau iarna, cînd țăranul, constrîns de foame, de nevoi și de frig, se vedea silit să primească grelele condiții ale moșierului sau arendașului, pentru a o putea scoate la capăt. Așa, bunăoară, pentru seceratul unei fălci de grîu, învoit iarna, arendașul socotea 16 lei, fără tain, deși această muncă se plătea vara cu 40 lei, plus tain. Aratul unei fălci de pămînt se plătea iarna cu 12 lei, iar primăvara cu 30 lei. In sfîrșit, prășitul, culesul, desfăcutul și căratul la hambar a unei fălci de porumb costa în mod obișnuit 90 lei și tain; arendașul plătea iarna 40 lei fără tain. Deci, pentru banii avansați iarna, arendașul sau moșierul storcea de la țăran dobînda nemiloasă de 175 la sută.

In afară de acestea, se făceau înșelăciuni la măsurătoare: în loc de o falce pe care țăranul o lua în arendă i se măsurau numai 60 de prăjini, dar la cules i se socotea produsul unei fălci (o sută de prăjini).

Dar jefuirea țărănimii și aducerea ei la sapă de lemn se făcea nu numai la încheierea învoielilor de muncă, ci și la arendarea pămîntului. O falce de pămînt pentru care arendașul plătea moșierului 20—25 lei, era subarendată țăranului cu 100—120 lei și chiar cu 150 lei. Pe deasupra, țăranul trebuia să mai plătească boierului 50 lei pentru pășunatul unei perechi de boi (atunci cînd îi avea) sau 5,50 lei pentru pășunatul unei oi (adică jumătate din valoarea animalului) și tot felul de taxe suplimentare ca: 50 de bani de fiecare gîscă, pentru că bea apă și se scaldă în iazul boieresc; un leu pentru fiecare porc, chiar dacă era ținut în ograda țăranului, deoarece se presupunea că „de cîteva ori pe an tot scapă porcul pe locul arendașului". In unele părți țăranii erau siliți să mai dea boierului cîteva perechi de pui, un anumit număr de ouă, o anumită cantitate de unt, lapte etc. Iar pentru ca robia să fie totală, prețul arenzilor și al învoielilor nu se plătea în bani, ci în muncă: pentru o falce de pămînt arendată, țăranul trebuia să presteze în folosul arendașului următoarele munci: să lucreze în contul arenzii 40 prăjini de porumb, să secere o falce sau chiar două de păioase, plus 10 zile de muncă cu palmele la orice lucru l-ar fi pus boierul.

Iată numai cîteva cifre și fapte ce arată starea de cumplită exploatare în care trăia țărănimea noastră acum cincizeci de ani.

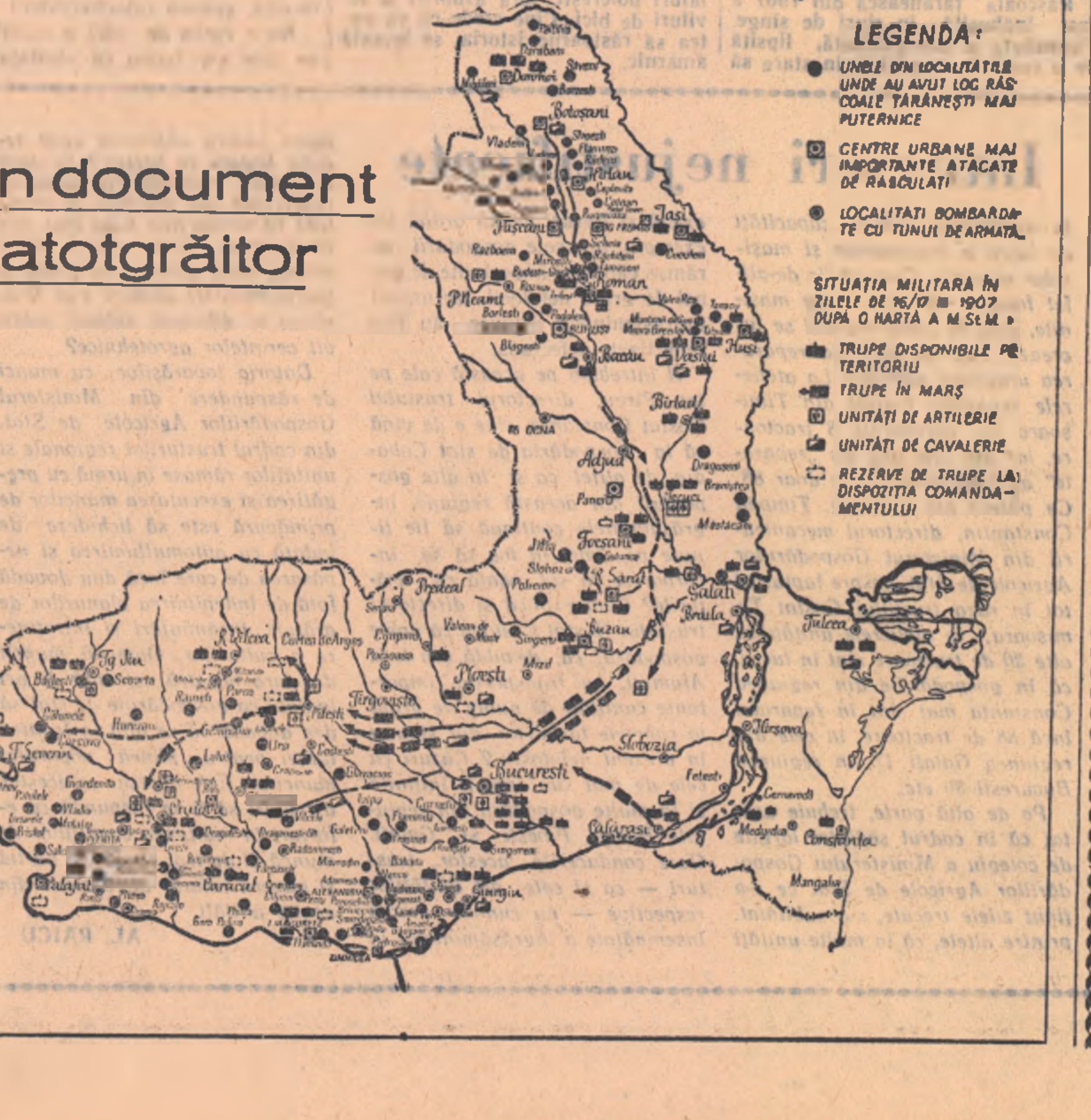
Nu este de mirare, așadar, că țărănimea, ajunsă la marginea răbdării, s-a răsculat dintr-odată, de la un capăt la altul al țării, nemaiputînd îndura această stare de lucruri. Suferința ei era atît de mare, încît nu se mai temea nici de moarte. Infruntînd gloanțele armatei trimisă împotriva lor, țăranii porniseră cu toții la luptă, strigînd: „Din 5 să murim 2, dar să ni se facă dreptate".

Au murit 11.000 și dreptate nu li s-au făcut.

Dreptatea a venit mai tîrziu, după 4 decenii, cînd țărănimea, ajutată de clasa muncitoare, și-a văzut visul cu ochii: eliberarea definitivă de sub jugul robiei moșierești și intrarea pămîntului în stăpînirea celor ce-l muncesc.

PERICLE MARTINESCU

Un document atotgrăitor



Cîte alimente consuma o familie de țărani în 1907

Revista „Viața Romînească" nr. 5 din mai 1907 arăta în „Cronica medicală" că una din principalele cauze ale bolilor care-i măcinau pe copiii țăranilor era mizerabila alimentație. Articolul citează, după datele culese cu prilejul unei anchete, ce alimente consuma o familie din județul Ilfov, compusă din cinci suflete, în timp de un an. Reproducem exact: mălai, cîte o baniță pe săptămînă în total cam de 156 lei pe an; carne, într-un an de 20 de ori, cam de 5 lei; pîine de vreo 10 lei; pește de 4 ori într-un an, cam de 1 leu; varză de 4 lei, ceapă 50 kg. 2 lei; praz, 200 fire, 20 bani. Aceasta e consumația medie într-un an.

Credem că nu mai e nevoie de comentarii.

Invață din experiența cooperativizării agriculturii în regiunile Constanța și Galați

Vă cerem sfatul...

Mai alaltăieri, gîndindu-mă la treburile gospodăriei, mi-am zis: „De vreo trei sau patru ani citesc prin ziare cum a reușit un fruntaș sau altul să sporească rodul pămîntului. Dar oare numai fruntașii în munca de producție își pot împărtăși prin ziare priceperea lor? De ce n-ar face același lucru și fruntașii în munca de cooperativizare a agriculturii?"

O dată ajuns cu gîndurile aici m-am hotărît să pun mîna pe toc și să scriu. Vă veți mira poate, dar, să vă spun cinstit, încă nu știu cui anume să-i scriu. De aceea nu trimit scrisoarea de-a dreptul ci apelez la ziar rugîndu-l s-o îndrume spre un tovarăș președinte de gospodărie dintr-un raion cooperativizat care a avut de rezolvat probleme la fel cu cele care ne frămîntă pe mine și pe alți colectiviști din comuna noastră.

Tovarășe președinte,

Gospodăria noastră nu-i nouă. In cei cîțiva ani care au trecut de la nașterea ei am avut multe realizări dar și destule lipsuri. Am înființat ferme de oi și porci, ne-am procurat un camion, iar colectiviștii harnici au dus acasă multe care cu produse. Anul trecut, pentru munca sa și a familiei, colectivistul Miron Diaconu a primit 3.180 kg de grîu, 1.590 kg de porumb, 480 kg de orz precum și însemnate cantități de brînză, lînă, fasole, floarea-soarelui, miere de albine și alte produse.

Cîștigurile colectiviștilor ar fi fost însă mult mai mari dacă am fi reușit să facem toate lucrările la timp și cum scrie la carte. De ce n-am reușit? In gospodărie sînt înscrise 59 de familii cu 295 ha de pămînt. Aceasta înseamnă că în medie fiecare familie a adus în gospodărie 10 pogoane. Dacă toate cele 59 de familii ar munci în colectivă, n-am avea nici o grijă. Am putea face față muncii. Ce se întîmplă însă? La înființare s-au înscris și vreo 15 familii de funcționari care n-au mai dat prin gospodărie din ziua inaugurării. Iată de ce rezultatele muncii noastre nu-s prea de laudă. Am socotit că primirea unor noi membri va înlătura lipsa de brațe de muncă. Neajunsurile noastre n-au trecut însă neobservate. Oamenii harnici nu s-au prea îngrămădit să ne bată în poartă pentru a ne cere să-i primim în gospodărie. Nici noi nu ne-am ostenit să-i chemăm alături de noi. Trăgeau spre întovărășiri și ne-am zis: „lasă-i să meargă acolo. Cînd o veni vremea noi să știe ce-i aceea muncă în comun".

Astăzi trei pătrimi din comună sînt cooperativizate. S-au format 5 întovărășiri care se măresc în fiecare zi. Poate că rezultatele cooperativizării ar fi fost și mai bune dacă două întovărășiri n-ar fi refuzat într-un timp să primească noi membri pe motiv că prea li se mărește perimetrul și se îndepărtează de comună. In curînd — după părerea noastră, în mai puțin de o lună — toți țăranii muncitori vor intra în întovărășiri.

Gospodăria noastră se străduiește acum să atragă noi membri. Nu ne mai putem mulțumi cu recolte care să întreacă doar cu puțin media pe comună. Fără noi membri cu greu vom putea spori recoltele și dezvolta fermele de animale. Dar noi membri nu putem găsi decît în întovărășiri. Cum să-i atragem? Vrem să ne sfătuiți în privința asta. Știu că succesele cooperativizării raionului d-voastră se datoresc și faptului că fiecare colectivist a fost un iscusit agitator. Mai știu că mulți dintre colectiviști au fost pînă de curînd întovărășiți. Ați căpătat o bogată experiență și vă rugăm să ne-o împărtășiți.

Conducerile unor întovărășiri vor să intre în gospodărie. Avem interesul să le primim, dar ne temem că atrăgîndu-le în gospodărie tulburăm munca întovărășirilor tocmai acum în plină campanie. Cînd discutăm cum trebuie să procedăm, se dau fel și fel de păreri. Unii colectiviști spun: dacă intră conducerile le urmează și alți întovărășiți. Alții, dimpotrivă, zic: dacă intră conducerile, care sînt formate din țărani mai avansați, cine mai muncește înlăuntrul întovărășirii pentru atragerea celorlalți în gospodărie? Nu-i mai bine așa? Conducerile să-i lămurească pe întovărășiți și să intre deodată toți? Știm că asemenea probleme ați avut și voi de dezlegat. Practica v-a arătat care rezolvare este cea bună. De aceea, ne bizuim și în această problemă pe sfatul vostru.

Inainte de a încheia țin să vă mulțumesc pentru sfaturile ce le vom primi și vă doresc din toată inima succese mari pe drumul înfloririi gospodăriei voastre.

VASILE STAN
președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Godinelu, raionul Caracal

NOTA REDACȚIEI: Scrisoarea tovarășului Stan a fost trimisă președintelui gospodăriei colective din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia, al cărui răspuns îl publicăm în numărul de față al ziarului.

Așa am muncit noi și a fost bine

Dragă tovarășe Stan,

Am primit scrisoarea d-tale trimisă prin ziarul Agricultura Nouă și mă grăbesc să-ți răspund.

Am înțeles din scrisoare că recoltele, deși mai mari ca ale individualilor, nu vă mulțumesc. Intr-adevăr, cînd n-ai un număr îndestulător de brațe de muncă nu poți face mari isprăvi, oricît te-ai învrednici. Și noi am avut pămînt mult și brațe de lucru puține. Cînd am înființat gospodăria, în 1950, situația noastră semăna cu cea de la voi ca două picături de apă. In medie, de familie, aveam peste 10 pogoane. La noi însă n-a fost om care să nu vină la muncă. Lucram pe brînci, cum se spune, că doar nu ne înscrisesem în gospodărie să stăm, ci să dovedim că aici putem spori recolta și trăi mai bine. Dar nici așa, cu toate strădaniile noastre, n-am fi reușit să biruim greutățile, dacă n-am fi făcut apel la S.M.T. să execute cu mașinile toate lucrările care cer un volum mare de muncă. Pe de altă parte, am avut grijă să trecem în planul de producție culturi care ne permiteau să le îngrijim și să le recoltăm cu mijloacele mecanizate de care dispunea atunci stațiunea de mașini și tractoare.

Procedînd astfel am reușit să avem de la început rezultate bune și să ne dezvoltăm an de an. Altădată, personal, am să-ți scriu amănunțit despre toate cîte am realizat în acești ani. E de ajuns să spun acum că numai în 1956 am avut venituri bănești care se ridicau la aproape 800.000 lei, că am înălțat în ultimul timp construcții gospodărești în valoare de o jumătate de milion. Peste 100 de colectiviști și-au construit case și și-au cumpărat aparate de radio, mobilă, biciclete, iar „lampa lui Ilici" s-a aprins în fiecare locuință de colectivist.

Ca număr de familii și suprafață agricolă gospodăria a crescut de peste trei ori.

Mulți dintre colectiviștii înscriși în gospodărie mai tîrziu au fost mai întîi întovărășiți. Am ajuns acum la problema principală din scrisoarea d-tale. Noi nu ne-am speriat văzînd că țăranii trag mai mult către întovărășire. Ba, din contră. Dacă trec prin întovărășiri, ne-am zis, o să știe mai bine ce-i munca în comun cînd se înscriu în gospodărie. Și așa a fost. Școala întovărășirii le-a fost de folos. Fără a neglija pe individuali, noi am început însă să ne ocupăm mai mult de întovărășiți. Cu ei, de altfel, și munca era mai ușoară. Mai întîi stam de vorbă cu conducerile: împreună cu ele lămuream restul întovărășiților. N-am așteptat niciodată să se lămurească întreaga întovărășire și apoi să intre toată în gospodărie. N-am fost împotrivă nici atunci cînd numai conducerile întovărășirilor au venit alături de noi. Și aici dă-mi voie să socotesc neîntemeiată teama d-tale referitoare la dezorganizarea întovărășirilor în cazul că atrageți conducerile lor în gospodărie.

Intovărășiții pot oricînd să găsească în mijlocul lor oameni în stare să-i conducă. Noile conduceri vin și ele după puțină vreme alături de noi.

E drept că-n alte părți s-a procedat altfel. Colectiviștii au amînat primirea pînă au convins întreaga întovărășire să intre în gospodărie. Metoda lor a dat rezultate, dar eu n-o socotesc cea mai potrivită. Ce ai putea răspunde unui întovărășit care vrea să vină în gospodărie? Așteaptă pînă se lămuresc și ceilalți! Te-ar întreba cu ce drept îl amîi, de ce-l împiedici să devină colectivist? Și n-ai avea ce să-i răspunzi.

Sau să luăm alt caz ce s-ar putea ivi în comuna noastră, care-i complet cooperativizată. In afara gospodăriei mai avem un număr mic de familii care-s înscrise în întovărășire. Majoritatea întovărășiților vor să intre în gospodărie. Ii vom primi în curînd. Ceilalți, doi-trei, dacă nu se vor convinge pînă atunci, vor rămîne și în afara întovărășirii. Sînt prea puțini să formeze singuri o întovărășire. Nu se va mai putea spune atunci despre comuna noastră că-i cooperativizată în întregime, însă sectorul socialist va fi la noi mai puternic decît astăzi. Și aceasta este important.

In sfîrșit, după toate cîte ți-am scris, cred că ți-e clar sfatul meu. Munciți mai temeinic cu întovărășiții și primiți-i în gospodărie unul cîte unul, dacă altfel nu se poate. Cît privește conducerile întovărășirilor, primiți-le fără grijă. Lor li se vor alătura și alți întovărășiți, iar conducerile noi vor deveni la rîndul lor agitatori. In felul acesta am procedat noi și am făcut bine.

In încheiere, mă simt dator să spun că nu consider experiența noastră ca singura valabilă. De aceea cred că nu va fi rău dacă ziarul va găzdui în coloanele sale și părerile altor colectiviști.

GH. BALAN
președintele gospodăriei agricole colective „Ana Ipătescu" din comuna Castelu, satul Cuza Vodă

Gospodăriile de stat au livrat peste plan însemnate cantități de produse alimentare

In gospodăriile agricole de stat planul de livrare la lapte de vacă, carne, ouă, etc. se îndeplinește ritmic. Pînă la data de 10 martie, nouă trusturi regionale ale gospodăriilor agricole de stat au realizat și depășit sarcina de livrare la lapte de vacă pe primul trimestru al acestui an. Trustul pentru aprovizionarea Capitalei, bunăoară, a depășit cu 78 la sută planul de livrare a laptelui pe această perioadă, iar trusturile regionale Baia Mare, Bacău, Cluj, Stalin și Suceava cu 25—58 la sută.

Realizări deosebite în ceea ce privește îndeplinirea și depășirea planului de livrare s-au înregistrat de asemenea la carne de porc și ouă. Trusturile regionale Cluj, Bacău, Suceava, Constanța și altele au depășit planul de livrare de ouă cu zeci și chiar sute de procente.

Pînă în prezent, planul la zi de livrare la lapte de vacă, ouă, carne de porc este depășit pe întreaga țară în proporție de 25 la sută, 26 la sută și respectiv 91 la sută.

In sprijinul țărănimii muncitoare

In toamna anului 1955 au luat ființă primele cooperative de credit și economii din țara noastră. Ele aduc o contribuție însemnată la dezvoltarea multilaterală a agriculturii, la ridicarea nivelului de trai al țărănimii muncitoare.

In prezent în întreaga țară funcționează 835 de cooperative de credit și economii cu 227.812 membri; fondul social al acestora trece de 17.400.000 lei. Aceste cooperative primesc un sprijin prețios din partea statului prin Banca Agricolă. Anul trecut, de pildă, statul a acordat prin Banca Agricolă credite în valoare de 41.032.000 lei. Aceasta a făcut ca țăranii muncitori să primească în cursul anului trecut pentru procurarea animalelor de muncă și de reproducție, pentru materiale de construcție și alte nevoi gospodărești împrumuturi pe termen lung în valoare de 59.912.000 lei și împrumuturi pe termen scurt în valoare de 11.325.000 lei.

O nouă construcție la G.A.S. Salonta



An de an, în gospodăria agricolă de stat Salonta — Oradea sporește numărul construcțiilor menite să asigure lucrătorilor condiții cît mai bune de muncă și de trai. In clișeu: noua cantină unde pot lua masa deodată 500 de muncitori.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Vrem să-i întrecem pe colectiviștii din Făcăeni

Producțiile mari obținute anul trecut în gospodăria noastră colectivă — circa 2900 kg de grîu, 1624 kg floarea-soarelui, 3143 kg porumb boabe și 21.531 kg cartofi la ha — ne-au dovedit din plin că stă în puterea noastră să smulgem pămîntului rod cît mai bogat.

De aceea, răspunzînd chemării colectiviștilor din Făcăeni, raionul Fetești, adresată tuturor gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor agricole din țară, pentru sporirea producției de porumb, ne angajăm să-i întrecem pe cei din Făcăeni și să obținem anul acesta în medie 4500 kg porumb boabe la ha de pe cele 30 de ha ce le vom cultiva cu această importantă plantă. Și credem că ne vom îndeplini cu cinste acest angajament deoarece avem bune condiții. Astfel, terenul pe care vom cultiva porumb a fost dezmiriștit în vară și arat adînc în toamnă. Pe unele parcele, unde pămîntul e mai sărac, am dat gunoi de grajd. De asemenea ne-am procurat însemnate cantități de îngrășăminte chimice — azotat de amoniu și superfosfat — pe care le vom administra culturii de porumb.

Acum, primăvara, pe măsură ce pămîntul se va zvînta, noi vom grăpa terenul iar pe locurile unde va fi mai bătătorit îl vom discui. Vom căuta de asemenea ca pînă la însămînțare să ținem pămîntul afînat și curat de buruieni, grăpîndu-l sau lucrîndu-l cu prășitoarea ori de cîte ori va fi nevoie.

Din practică noi știm ce mare importanță are în obținerea unor producții sporite semănatul la vreme. De aceea vom însămînța porumbul între 10 și 20 aprilie, cînd prin părțile noastre este timpul cel mai potrivit pentru această lucrare.

Invățînd din experiența anului trecut, cînd de pe un hectar semănat în cuiburi așezate în pătrat, noi am obținut o recoltă de peste 4.000 kg porumb boabe la hectar, am hotărît ca anul acesta să aplicăm metoda semănatului în pătrat pe o treime din suprafața ce o vom cultiva cu porumb.

Pînă acum noi foloseam numai sămînță de porumb din soiurile locale. Anul acesta însă vom însămînța întreaga suprafață cu sămînță de porumb hibrid. Aceasta ne îndreptățește și mai mult să credem că angajamentul nostru va fi tradus în viață, deoarece noi știm că prin folosirea semințelor de porumb hibrid se obțin sporuri mari de recoltă. De acest lucru ne-am convins mai ales în toamna trecută, cînd colectiviștii din Berveni, care au folosit sămînță de porumb hibrid, au recoltat peste 4.000 kg boabe la ha.

Vom da o deosebită atenție și executării la timp și bine a lucrărilor de îngrijire a culturii.

Gospodăria noastră e tînără, fiind înființată abia în primăvara anului trecut. Membrii ei sînt însă oameni harnici, pricepuți și hotărîți să smulgă pămîntului rod bogat. De aceea sîntem convinși că muncind cu însuflețire vom obține producții mari, așa cum ne-am luat angajamentul.

DUMITRU BERTELAN
președintele gospodăriei agricole colective „N. Bălcescu" din satul Lucăceni, comuna Berveni, regiunea Baia Mare.

Vor mări suprafața cultivată cu porumb

Anul trecut, de pe cele 692 ha. însămînțate cu porumb în comuna Cîndești, raionul Buhuși s-a realizat în medie o producție de 1.125 kg. porumb boabe la hectar. Anul acesta suprafața destinată acestei culturi se va mări la 730 de hectare, de pe care țăranii muncitori de aici sînt hotărîți să obțină o producție de aproape 2.000 kg porumb boabe la hectar.

Pentru realizarea acestei producții ei au cărat la cîmp numai în ultimele două luni o cantitate de peste 1.000 tone gunoi de grajd.

In afară de cele 20 tone gunoi de grajd destinate fiecărui hectar care va fi însămînțat cu porumb, țăranii muncitori vor folosi și îngrășăminte chimice (circa 150 kg la hectar) pe care le vor incorpora în sol odată cu arătura.

Făcîndu-se proba de germinație a semințelor, ele au încolțit în procent de 94 la sută. Tot în scopul asigurării unei producții sporite de porumb, se vor face 3 prașile la timpul potrivit precum și polenizarea artificială.

Cînd și cum trebuie să se facă dezgropatul viței de vie

Aproape toate viile altoite și indigene din țara noastră se mușuroiesc toamna sau se îngroapă total, pentru a le feri de gerurile din timpul iernii. De aceea, odată cu venirea primăverii, principala sarcină ce stă în fața viticultorilor este aceea de a efectua la timp și în bune condiții dezgropatul viilor.

Cercetările făcute de I.C.A.R. arată că timpul cel mai potrivit pentru dezgropatul viilor este atunci cînd e trecut pericolul gerurilor mai mari de minus 10 grade C. Aceasta înseamnă că dezgropatul viilor poate începe primăvara timpuriu.

Unii cultivatori au tendința de a dezgropa viile tîrziu în preajma înmuguririi. Acest lucru este de cele mai multe ori dăunător producției, deoarece, în cazul dezgropatului tîrziu, odată cu dezgropatul, se scutură ochii care au început să crească în pămînt.

E bine să știm

Prin dezgropatul timpuriu aceste pierderi sînt evitate. Totodată se întîrzie dezmugurirea și se crează condiții ca ochii să se călească, iar lăstarii să reziste mai bine la eventualele înghețuri sau brume tîrzii. De asemenea dezgropatul timpuriu permite o mai rațională folosire a brațelor de muncă și deci efectuarea în condiții optime și a celorlalte lucrări de primăvară în vii, ca: tăiat, legat, săpat, completarea golurilor și altele.

Dezgropatul viilor trebuie făcut cu grijă pentru a nu se rupe coardele și a nu distruge ochii. In scopul ușurării și grăbirii dezgropatului este bine ca la executarea acestei lucrări să se folosească plugul cu cormană, cu ajutorul căruia se trage cîte o brazdă, spre mijlocul intervalului, pe ambele părți ale rîndurilor de butuci. Apoi, cu ajutorul furcilor, se scot la suprafață coardele. Această lucrare e bine să se facă în toate viile dar mai ales în regiunile cu precipitații și umezeală multă în sol, care împiedică efectuarea dezgropatului.

Pentru a dobîndi o recoltă bogată de struguri și vin, este necesar ca în această perioadă viticultorii să depună toate eforturile pentru a efectua dezgropatul viilor cît mai timpuriu și pentru a păstra pe butuc pînă la începutul vegetației toți ochii care au ieșit din iarnă sănătoși.

Ing. GRIGORE GORODEA

Pe drumul MARILOR RECOLTE

Și-n satul Stînca e întovărășire

In comuna Arborea mai rămăsese un sat fără întovărășire. Acum cîteva zile și-n acest sat — Stînca — 17 țărani muncitori au întemeiat o întovărășire. Pămîntul întovărășiților a fost comasat în tarlaua „La han" unde cei mai mulți dintre ei își aveau ogoarele. In fruntea luptei pentru întovărășire au fost comuniști ca Macavei Vasile, Buinciuc Grigore, Constantin Macavei. In cele dintîi zile după înființare întovărășiții au întocmit planul de muncă și au trecut la aplicarea lui, arînd deja primele hectare.

Cînd valoarea zilei-muncă e mare

Incă 10 familii au intrat recent în gospodăria agricolă colectivă din comuna Băiculești, raionul Curtea de Argeș. Printre cei intrați sînt și Ion Onuța și Gh. Bălătuș cunoscuți ca harnici agricultori. După cum afirmă noii înscriși ei au venit în gospodărie datorită faptului că valoarea zilei-muncă în anul trecut a fost de peste 50 lei.

RECTIFICARE

In numărul 300 din 12 martie 1957 al ziarului nostru, la pagina a 2-a, coloana a 5-a, începînd din rîndul 8 se va citi: „Administrația Asigurărilor de stat contribuie și la măsurile de prevenire și combatere a incendiilor și epizootiilor; anul trecut a pus la dispoziția sfaturilor populare în acest scop o sumă de peste 60 milioane lei".

Pentru asigurarea fondului central al statului

Ținerea adunărilor sătești și generale la cooperativele de consum din satele și comunele regiunii Cluj a constituit un puternic imbold în activitatea unităților cooperatiste, atît în ceea ce privește achizițiile, cît și contractările de produse agricole.

Astfel, țăranii muncitori din comunele Băbeni și Năpradea din raionul Jibou au achiziționat în cinstea adunării aproape 3.000 kg. grîu, 4.000 kg. porumb, 3.000 ouă, precum și unele cantități de legume. In raionul Năsăud s-au încheiat în perioada ținerii adunărilor contracte pentru 8.720 kg. de lînă și peste 13 ha. de legume și zarzavaturi. Uniunea raională Turda a îndeplinit planul de achiziții pe primul trimestru în proporție de 90,49 la sută numai în lunile ianuarie și februarie. Unitățile cooperatiste din raion au achiziționat în această perioadă aproape 12.000 kg. de cereale, 200.000 kg. furaje, 8.000 kg. de semințe oleaginoase, precum și însemnate cantități de legume, zarzavaturi, fructe etc.

In perioada pregătirii și desfășurării adunărilor s-au făcut pași înainte în ce privește aprovizionarea cooperativelor cu mărfuri specifice și de sezon, practicarea unui comerț civilizat. Astfel, pe luna ianuarie, planul a fost îndeplinit în proporție de 100,5 la sută, iar pe februarie în proporție de 103.6 la sută. Un număr de 12 din cele 14 uniuni raionale din regiunea Cluj au îndeplinit și depășit planul pe ultima lună.

Angajamente ale membrilor cooperatori

Desființarea sistemului de cote obligatorii la produsele vegetale a făcut ca țăranii muncitori să poată valorifica prin unitățile cooperatiste surplusuri mai mari de produse agricole, obținînd astfel venituri însemnate. Despre acest lucru s-a vorbit cu multă căldură în adunările generale ce s-au ținut în regiunea Cluj.

— Partidul și guvernul ne-au venit mult în ajutor prin desființarea cotelor, a spus Negruț Gheorghe în adunarea generală a cooperativei din Iclod. De aceea, noi trebuie să luptăm pentru obținerea unor producții sporite la hectar și să valorificăm cantități tot mai mari de produse, prin achiziții și contractări.

In numele colectiviștilor din această comună, Dobocan Alexandru, a făcut cunoscut în adunare că gospodăria colectivă s-a angajat să valorifice prin cooperativă 10.000 kg. de cereale.

Ca și Negruț Gheorghe, toți cei care au luat cuvîntul în adunările din regiunea Cluj și-au exprimat dorința de a participa în mai mare măsură decît pînă acum la îndeplinirea planului de achiziții al cooperativelor, la formarea fondului central al statului. De pildă, țăranul muncitor Chețan Petre din comuna Borșa s-a angajat în adunarea generală să valorifice prin cooperativă 500 kg. de grîu și 300 kg. de porumb. In total la adunarea generală din Borșa s-au luat angajamente pentru valorificarea a 3.000 kg. de cereale și 1.000 kg. cartofi.

De asemenea, în cadrul adunării generale a cooperativei din comuna Cășei, raionul Dej, delegații s-au angajat să valorifice prin cooperativă peste 10.000 kg. de cereale, aproape 3.000 kg. cartofi, 150 kg. lînă, precum și recolta de legume și zarzavaturi de pe 2 hectare. Traducerea în viață a angajamentelor luate în adunările sătești și generale ținute în cadrul cooperativelor de consum vor face ca tot mai mari cantități de produse agricole să ia drumul orașelor, să contribuie și mai mult la lărgirea schimbului de mărfuri între oraș și sat — chezășie a îmbunătățirii aprovizionării oamenilor muncii din țara noastră.

I. IONIȚĂ



Sistemul contractărilor de animale constituie un prețios ajutor pentru producătorii agricoli.

In fotografie: Țăranul muncitor Ion Ciorbagiu din comuna Cobadin, regiunea Constanța, semnînd contractul pentru îngrășarea și livrarea unui [illegible]

Țărăncile din satul Manolache povestesc...

In ziua de 6 martie a. c., țărăncile muncitoare din satele Manolache, Glina și Bobești, raionul Tudor Vladimirescu, regiunea București, au făcut o vizită la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din Livedea. Scopul acestei vizite a fost ca țărăncile din satele de mai sus să cunoască felul cum se muncește pămîntul în comun, realizările obținute în cei 6 ani de la înființarea gospodăriei, precum și nivelul de viață al colectiviștilor.

Vizitînd gospodăria colectivă cu toate anexele ei și gospodăriile personale ale colectiviștilor, țărăncile din satul Manolache au rămas foarte impresionate de cele văzute. Redăm mai jos cîteva din aceste impresii:

— Nu mi-am închipuit nici cînd că în gospodăria colectivă se pot înfăptui atîtea, spunea în urma vizitei țăranca muncitoare Smaranda Niță. Acum, am văzut cu ochii mei proprii realizările obținute de colectiviști și mi-am dat seama că aceste realizări sînt rodul muncii în comun. In această privință eu nu mai am nici o îndoială, de aceea voi păși cu toată încrederea pe calea cea nouă, calea belșugului și a bunăstării.

Intoarsă acasă, țăranca muncitoare Smaranda Niță s-a sfătuit cu bărbatu-său și zilele trecute ei au făcut cerere pentru înscrierea în cooperativa de producție.

Maria Șișu *mărturisea că i-a plăcut foarte mult felul cum trăiesc colectiviștii. „In afară de faptul că mulți colectiviști stau acum în case noi și arătoase, pe care și le-au construit în ultimii ani, eu am văzut că fiecare dintre ei are vite în bătătură, hambarul doldora de grîne și cămara plină cu bucate. Pînă și moș Tudor Tache, de cînd e colectivist are casă nouă, îndestulată cu de toate".*

Pe Filofteia Căpățînă au impresionat-o îndeosebi felul cum sînt organizate atelierele gospodăriei, grija ce se acordă repartizării bătrînelor la muncile cele mai ușoare și cîte altele.

Intoarcerea țărăncilor muncitoare din Manolache acasă a produs multă vîlvă în sat. Toți doreau să știe cum se muncește în gospodăria colectivă și cum trăiesc colectiviștii. Țărăncile muncitoare care au fost la Livedea au povestit pe îndelete toate cele văzute cu acest prilej. Ca urmare a acestui fapt, Tudora Constantin și alții au făcut de acum cereri de înscriere în cooperativa de producție care este pe cale să se înființeze în satul Manolache.

L. G.

Inainte de inaugurare

Mai mulți țărani muncitori din satul Micești, raionul Alba, au hotărît încă din iarnă să formeze o gospodărie colectivă cu caracter legumicol. In fruntea luptei pentru gospodăria agricolă legumicolă au fost Oarga Teodor, care-i astăzi președinte, Olteanu Gh., Adam Viorica, Păcurar Aurica. Gospodăria a fost inaugurată în ziua de 3 martie. Primii care au dat cererile n-au așteptat însă ziua inaugurării pentru a se apuca de muncă. Ei știu că gospodăria colectivă legumicolă trebuie să scoată pe piață zarzavaturi timpurii iar pentru aceasta are nevoie de răsaduri timpurii. De aceea, ei au construit pe la începutul lui februarie o răsadniță în suprafață de 70 m.p. Așa se face că în curînd gospodăria va avea răsadurile aproape bune de plantat în cîmp.

Din țările de democrație populară

R. P. CHINEZA

In Republica Populară Chineză există în prezent 14.000 de stațiuni pentru introducerea tehnicii agricole noi și peste 1.000 de stațiuni veterinare, hidrologice și altele. Au fost înființate de asemenea 2.400 de ferme și gospodării de stat model, care joacă un mare rol în popularizarea noilor metode agrotehnice.

In cursul anilor 1952—1956 s-au trimis în satele din China 2.770.000 de secerători, pluguri cu două brăzdare, semănători și alte unelte agricole.

In vederea pregătirii de cadre calificate pentru diferite ramuri ale agriculturii s-au deschis în R.P. Chineză 228 de școli tehnice și superioare agricole, care au dat în răstimp de 5 ani 93.000 de specialiști.

R. P. MONGOLA

Convingîndu-se de avantajele muncii colective, arații (crescătorii de animale) din R.P. Mongolă intră în uniunile de producție ale araților. In 1956 numărul uniunilor de producție ale araților din Mongolia populară a crescut de aproximativ 2,5 ori față de anul 1955, iar la sfîrșitul anului 1956 intraseră în aceste uniuni aproape un sfert din toate gospodăriile araților.

Anul trecut, datorită sporirii numărului de animale tinere, șeptelul de vite proprietate a uniunilor de producție ale araților a crescut cu 18,2 la sută, iar în gospodăriile individuale cu numai 4,5 la sută. Uniunile de producție ale araților construiesc din ce în ce mai multe adăposturi pentru creșterea animalelor, depozite și alte clădiri pentru gospodărie, achiziționează pentru nevoile lor autocamioane. Se creează centre permanente ale uniunilor.

Guvernul R.P. Mongole și Partidul Popular Revoluționar Mongol stimulează prin toate mijloacele dezvoltarea și întărirea sectorului socialist al agriculturii. Anul acesta au fost organizate primele patru stațiuni de mașini care vor acorda uniunilor de producție ale araților un ajutor multilateral, în special la executarea lucrărilor care necesită un mare volum de muncă. Pînă la sfîrșitul anului curent numărul acestor stațiuni va crește la zece. A fost organizată o largă rețea de cursuri pentru pregătirea de președinți ai uniunilor de producție, zootehnicieni, agronomi, contabili etc.

R. P. ALBANIA

Țărănimea albaneză se ocupă în prezent cu curățirea canalelor de irigație, paralel cu alte lucrări pe care le face în vederea însămînțărilor de primăvară. Anul trecut au fost irigate aproape 93.000 ha, adică cu 33,1 la sută mai mult ca în 1955. Suprafața irigată crește de la un an la altul. Mari artere de irigație au fost construite în special în cîmpiile Muzeke, Kavaya și altele, valorificîndu-se apele diferitelor rîuri. Numeroase pompe automate au fost instalate acolo unde apele folosite pentru irigație se află la un nivel mai scăzut față de terenul ce trebuie udat. S-a acordat o deosebită atenție irigației pentru culturile industriale și mai ales pentru culturile de bumbac și orez.

Suprafața irigată în R. P. Albania se va extinde continuu, iar în 1960 va atinge 125.000 ha, adică va fi cu 28 la sută mai mare. Mai mult de jumătate din această suprafață va fi rezervată culturii porumbului și bumbacului.

R. P. D. COREEANA

In anii de după război agricultura R.P.D. Coreene a cunoscut prefaceri însemnate. Satele din republică au pornit temeinic pe drumul cooperativizării. In prezent cooperativele agricole din R. P. D. Coreeană cuprind peste 80 la sută din gospodăriile țărănești.

In cursul anului trecut s-au obținut succese însemnate în întărirea organizatorică și economică a cooperativelor agricole și totodată a crescut bunăstarea membrilor lor. Producția de cereale, de pildă, a crescut în fiecare cooperativă agricolă în mijlociu cu 11 la sută în comparație cu anul 1955, iar veniturile bănești au sporit cu 18,9 la sută. In anul 1956 fiecare membru al cooperativelor agricole a primit pentru munca sa în mijlociu pe întreaga țară cîte 790 kg de grîne și 4.800 voni în numerar.

Rezultatele anului agricol 1956 le-au arătat cu prisosință țăranilor coreeni marile avantaje pe care le prezintă gospodăria colectivă.

O inițiativă patriotică a tineretului de la sate

LOTUL AGRICOL AL FESTIVALULUI

Negura nopții învăluise de mult colinele Drănicului și doar ici-colea de la fereastra unei case, o plăpîndă fîșie de lumină cerca să străpungă zăbranicul rece. E liniște și apele molcome ale Jiului, lucind în bătaia razelor lunii, clipocesc între maluri. Un hămăit de cîini ce se repetă și se apropie de centrul comunei sparge deodată tăcerea adîncă a nopții. Un grup de tineri însoțiți de alaiul neprimitor al cîinilor se opri în dreptul unei case cu fereastra încă luminată.

— Să intrăm, Opreo.

— Crezi c-o mai fi cineva la ora asta?

La masă, în fața unui ziar, Florea Cumpănașu, secretarul comitetului U.T.M. al comunei Drănic, discuta aprins cu Vasilica Marinescu, instructoarea superioară de pionieri.

— Vasilico, nu te mai aprinde așa că nu ai dreptate. Nici decizia de repartizarea lotului n-a sosit.

— N-am dreptate? Ba am și rămîn la punctul meu de vedere. Să strîngem mîine toți tinerii și să discutăm.

— De acord, subscriem și noi.

Abia acum fu observată prezența noilor veniți, Oprea Cucu, secretarul organizației U.T.M. al întovărășirii „Vasile Roaită", și Ion Dediu, membru în comitetul sătesc.

După surprinderea de o clipă, Cumpănașu întrebă curios:

— La ce subscrieți?

— La „Lotul Festivalului", la ce altceva! Nu despre asta vorbeați?

— Da, dar de unde știți voi?

— Păi, nu venim de la raion?

— Voi n-ați fost la Spartachiadă?

— Am fost, am și cîștigat, și am trecut și pe la raionul U.T.M.

In fereastra casei cu micuța firmă roșie lumina palidă a lămpii cu gaz a mai pîlpîit un timp. Reținerea lui Florea Cumpănașu fu repede spulberată și tinerii hotărîră, în baza unui plan minuțios întocmit, să pună a doua zi în discuția tineretului întregii comune chemarea organizației U.T.M. din comuna Siliștea, raionul Lehliu, în legătură cu contribuția tineretului sătesc la fondul pe țară al Festivalului.

Așa s-a aprins scînteia entuziasmului tineresc la Drănic.

Luni 4 martie, cînd soarele batea către amiază, sala căminului cultural era tixită. Tineri băieți și fete discutau cu însuflețire.

— Eu, tovarăși, vorbea Vasile Luță, mă angajez să trag prima brazdă cu atelajul meu.

— Incepînd chiar de astăseară, spunea Gheorghe Corma, eu îmi voi face o echipă cu care voi începe să string porumbul pentru sămînță.

Adunarea a fost scurtă, dar deosebit de fructuoasă. In entuziasmul general și aprobarea unanimă a fost redactat răspunsul la chemarea tinerilor din comuna Siliștea. S-a hotărît: să se cultive 3 hectare cu porumb hibrid prin contribuția voluntară a tuturor tinerilor sub denumirea de „Lot agricol al Festivalului din comuna Drănic", să se transporte pe lot și să se împrăștie cantitatea de 7.500 kg de gunoi de grajd și 600 kg de îngrășăminte chimice din donația statului popular, să se dea patru prașile, să se obțină o producție medie de 3.000 kg de boabe la hectar. In scopul lucrării în bune condițiuni a lotului, tehnicianul punctului agricol va ține pînă la 1 aprilie 3 lecții cu întreg tineretul despre cultura porumbului hibrid. Banii realizați din vînzarea porumbului vor fi vărsați la fondul pe țară al Festivalului, iar cei reveniți din valorificarea cocenilor vor fi folosiți pentru cumpărarea de material cultural-sportiv. Și cînd, după chindie, soarele își trimitea ultimele sulițe de foc peste colinele Drănicului, Gheorghe Corman și Vasile Luță în[soțiți] de grupuri numeroase de tineri [um]blau prin sat să strîngă porumbul de sămînță pentru „Lotul Festivalului".

★

Adunări asemănătoare au avut loc în aceeași zi și-n comunele Bîrza, Padea și Segarcea.

I SERBU



Și tinerii din Bîrza, comună vecină cu Drănic, au pornit munca pe „Lotul agricol al Festivalului".

Iată-i, în fotografie, pe utemiștii Oprea Predoiu, Alexandru Comășteanu și Marcel Olaru, coborînd plugurile din car. Peste cîteva minute vor trage prima brazdă.

Spartachiada de iarnă a tineretului

Despre finaliști, campioni și... viitori finaliști!

Ultimele întreceri ale etapei regionale a SPARTACHIADEI DE IARNA A TINERETULUI au luat sfîrșit. Duminică seara, sute de tineri participanți priveau cu nerăbdare și firească emoție rezultatele concursurilor. Unii au trebuit să se mulțumească cu bucuria de a fi concurat pînă în etapa regională, alții — desigur mai puțini — au trăit satisfacția pe care ți-o dăruiește cucerirea primului titlu de campion. Ne gîndim mai ales la cei care au participat la disciplinele sportive cu fază finală în etapa de regiune. Dar, la patru sporturi: trîntă, tenis de masă, șah și schi, marea întrecere nu s-a terminat încă. Invingătorii de duminică mai au un „examen" de trecut: finala pe țară (23-24 martie la Iași, Oradea și Poiana Stalin).

...Au trecut deci doar cîteva zile de la terminarea întrecerilor. Nenumăratele vești sosite din întreaga țară ne dau însă posibilitatea de a face unele aprecieri privind nivelul la care s-a desfășurat etapa regională, comportarea tinerilor sportivi de la sate, perspectivele pe care multe elemente talentate le au din belșug. Să ne oprim, pentru început, pe orașul de pe malul Crișului-Repede. Etapa regională de la Oradea a fost nu numai o frumoasă sărbătoare a tineretului. In cele cîteva ceasuri de dîrze întreceri s-au afirmat categoric un mare număr de sportivi de la sate. Concursul feminin de șah a fost cîștigat de către Emilia Kiss, elevă la grupul școlar agricol din Șimleul Silvaniei, membră a colectivului sportiv RECOLTA.

Nu trebuie să părăsim Oradea pentru a dovedi că majoritatea sportivilor de la sate au cucerit aceleași aplauze din partea sutelor de spectatori. Puțină vreme după ce oficialii consemnau victoria Emiliei Kiss, la o altă masă se decidea învingătorul în concursul de șah rezervat băieților. Numele campionului regional (finalist la întrecerile ce vor avea loc la Oradea): Traian Coita, tîmplar din comuna Ceica, raionul Beiuș. Un observator atent ar fi putut surprinde aspecte tot atît de interesante și din întrecerile de trîntă, care la Oradea ca și în toate celelalte regiuni au fost cele mai entuziaste concursuri. Muncitorul agricol Pap Emeric de la G.A.S. Oradea, tractoristul Teodor Lecuța de la I.F.E.T. Moneasa, raionul Gurahonț, muncitorul agricol Francisc Pantis de la G.A.S. Oradea ca și țăranul muncitor Traian Varadi din comuna Tărian, raionul Oradea, au fost răsplătiți cu îndelungate aplauze pentru comportarea lor.

...Așa a fost, de fapt, în toate regiunile. La Galați, competițiile de masă sînt întotdeauna primite cu multă simpatie de iubitorii sportului. Faza regională a Spartachiadei n-a fost o excepție. Dimpotrivă. Sute de spectatori au ținut să-i vadă pe vînjoșii flăcăi din satele regiunii Galați veniți să-și măsoare forțele aici, în capitala regiunii. Și n-au avut ce regreta. Niculae Dumitru (raionul Filimon Sîrbu), Ștefan Hodorogea (raionul Liești) sau Panait Constantin (raionul Filimon Sîrbu) le-au oferit un spectacol sportiv de toată frumusețea. Sportivii de la sate au terminat învingători și în multe alte probe, cum ar fi de exemplu la tenis de masă unde victoria a revenit Ecaterinei Zaharia din raionul Bujor.

Iată o listă care poate fi mult prelungită. Am putea adăuga zeci și zeci de nume, am putea să evidențiem zeci și zeci de colective sportive sătești.

O mențiune deosebită pentru buna organizare a Spartachiadei — etapa regională — merită comisiile regionale de organizare din Craiova, Oradea, Galați și București. Ele au dovedit multă experiență, capacitate organizatorică și dragoste pentru munca sportivă desfășurînd o largă activitate al cărei scop a fost în întregime atins: succesul deplin al etapei regionale a Spartachiadei.

Va fi oare vreuna dintre aceste regiuni cîștigătoarea „CUPEI ZIARULUI AGRICULTURA NOUA"? Succesele realizate pînă acum le dau dreptul dacă nu la... CUPA, măcar la candidatura pentru primele locuri. Celelalte regiuni nu și-au spus însă... ultimul cuvînt!

INFORMAȚII PRONOSPORT

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 11, etapa din 17 martie 1957:

I. Milan—Fiorentina (campionatul italian).

II. Lanerossi—Internazionale (campionatul italian).

III. Torino—Juventus (campionatul italian).

IV. Atalanta—Lazio (campionatul italian).

V. Napoli—Padova (campionatul italian).

VI. Roma—Triestina (campionatul italian).

VII. Genoa—Sampdoria (campionatul italian).

VIII. Palermo—Bologna (campionatul italian).

IX. Marseille—St. Etienne (campionatul francez).

X. Lyon—Lens (campionatul francez.

XI. Nice — Monaco (campionatul francez).

XII. Metz—Toulouse (campionatul francez).

La Canberra s-au urzit noi planuri agresive

La Canberra în Australia s-a desfășurat timp de cîteva zile lucrările sesiunii Consiliului pactului agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.). La sesiune au participat 250 de experți și consilieri militari ai delegaților țărilor participante la acest pact militar: S.U.A., Anglia, Franța, Australia, Noua Zeelandă, Pakistanul, Tailanda și Filipinele. Din partea S.U.A. a participat însuși secretarul Departamentului de Stat, Dulles. Discursul pe care acesta l-a rostit în ședința din 12 martie lămurește pe deplin scopul noii sesiuni a Consiliului pactului agresiv SEATO precum și de ce a fost nevoie ca însăși persoana dumnealui să fie prezenta la Canberra. Cu ton poruncitor Dulles i-a anunțat pe membrii pactului SEATO că politica S.U.A. a rămas neschimbată în ce privește Asia de sud-est și în special față de China Populară. De ce acest ton poruncitor? Ca nu cumva guvernele statelor participante la pactul militar al Asiei de sud-est să îndrăznească a gîndi că pot avea alte vederi decît cele ale Washingtonului. Mai mult, Dulles, indirect, a ținut să avertizeze statele membre ale pactului SEATO, că nu le este îngăduit să țină seama de dezvoltarea vieții politice în Asia, ca urmare a creșterii rolului Chinei Populare și al țărilor care nu participă la SEATO, decît avînd în vedere scopurile agresive urmărite de S.U.A. în această parte a lumii. Aceasta înseamnă să urmeze orbește politica cercurilor imperialiste americane care încearcă să-și intensifice activitatea subversivă îndreptată împotriva Chinei Populare și a celorlalte țări din Asia care au scăpat de jugul colonialismului și și-au dobîndit independența națională.

După cum a reeșit din lucrările sesiunii Consiliului SEATO, S.U.A., pretinde că „zona de operativitate" a pactului agresiv al Asiei de sud-est să fie și mai mult lărgită. S.U.A. vor ca pactul SEATO să-și îndrepte activitatea și pe mai departe împotriva Republicii Populare Chineze, dar să-și întărească acțiunile și împotriva țărilor care refuză să adere la SEATO ca: India, Birmania, Indonezia, Laosul, Cambodgia și altele. De altfel, asemenea acțiuni au și fost întreprinse. N-am uitat cum la recenta sesiune a O.N.U. puterile imperialiste în frunte cu S.U.A au încercat să se amestece în treburile Indiei, ridicînd așa zisa problemă a Cașmirului. Tot atît de recent este amestecul S.U.A. în treburile Indoneziei. Pentru a împiedica guvernul și popoarele Indoneziei să desăvîrșească revoluția democratică și consolidarea independenței, cercurile politice americane sprijină organizarea a tot felul de comploturi în această țară. In ultimul timp, și mai ales după ce președintele Indoneziei, Sukarno, a anunțat noul program politic, aceste comploturi s-au înmulțit. Mai multe agenturi de presă apusene au anunțat că la sesiunea SEATO s-a discutat situația din Indonezia. Veți întreba cu ce drept? Cu dreptul nerușinat al amestecului în treburile altor țări pe care S.U.A. și l-au luat tot mai mult în ultimii ani.

Cum vede Departamentul de Stat al S.U.A. orientarea de viitor a activității pactului SEATO, s-a putut vedea încă dinaintea începerii lucrărilor sesiunii. Consilierii militari ai pactului care s-au întrunit încă la începutul lunii martie la Canberra au propus mărirea contribuției financiare a țărilor membre pentru cheltuielile militare și coordonarea pregătirilor militare a statelor participante la SEATO. O atenție deosebită se va acorda măririi puterii militare a Pakistanului și Tailandei, pentru că aceste țări se află în imediată apropiere a Chinei Populare, a R. D. Vietnam și a Indiei. O atenție deosebită prevăd cercurile americane să dea SEATO înăbușirii mișcării muncitorești și de independență națională a popoarelor din Asia.

Noile planuri agresive ale pactului SEATO puse la cale la Canberra arată limpede cine se opune realizării destinderii internaționale și asigurării înțelegerii și păcii în Asia și în lume. Aceste noi planuri agresive inspirate de Washington sînt menite să sprijine ofensiva cercurilor imperialiste pentru reîntoarcerea totală la politica „războiului rece", politică care favorizează cursa înarmărilor aducătoare de mari profituri trusturilor de dincolo și de dincoace de ocean. Pe de altă parte, aceste planuri sînt menite să contribuie la aservirea și mai mult a țărilor membre ale pactului SEATO față de S.U.A. și la înfăptuirea noii politici americane care urmărește cu și mai mult zel instaurarea dominației americane în lume. Acestor planuri însă li se opun cu hotărîre popoarele lumii, care veghează cu vigilență la asigurarea păcii și securității omenirii. Cuvîntul popoarelor care apără pacea a fost și va fi și în viitor hotărîtor.

In cîteva cuvinte

In parlamentul turc un deputat al opoziției a arătat că de cîțiva ani venitul național al Turciei scade necontenit.

Cine suportă deficitul
Cînd scade neîncetat venitul?
Și aici, firește,
Turcul plătește.

La Viena prețul berei a sporit cu 25 la sută.

Știm cu toții, bunăoară,
Cum că berea e amară.
Vienezii azi constată
Că mai e și... piperată.

Noi soiuri valoroase de floarea-soarelui pentru țara noastră

Floarea-soarelui găsește în țara noastră condiții favorabile de cultură, regiunile cele mai prielnice pentru cultivarea acestei plante fiind cîmpia din sudul Olteniei și Munteniei, cîmpia din vestul Transilvaniei precum și nord-estul Moldovei (stepa Jijiei și nordul Moldovei). Bune condiții găsește această plantă și în sudul Moldovei, în nord-estul Bărăganului și Dobrogei, în jumătatea de nord a cîmpiei dunărene din Oltenia și Muntenia, în cîmpia din centrul Transilvaniei etc.

Cu toate acestea suprafața ocupată de floarea-soarelui a scăzut mereu, ajungînd de la 500.000 ha în 1950, la 300.000 ha în 1956. Producția totală pe țară însă a crescut prin folosirea semințelor de soi, prin aplicarea unei agrotehnici raționale și printr-o mai bună planificare și repartizare a acestei culturi în zonele cele mai favorabile.

Dar cu toate că producția totală de floarea-soarelui a crescut în ultimii ani, fapt care a permis eliberarea unor suprafețe mari de teren pentru alte culturi valoroase (grîu, porumb) totuși ea este încă sub posibilitățile existente.

In vederea sporirii producției la această plantă este necesar în primul rînd să se folosească la semănat semințe de soi, productive și cu mare procent de ulei. In acest scop, în ultimii 8—10 ani s-a folosit în țara noastră pe scară largă soiul sovietic Jdanov 8281. El a dat bune rezultate în producție fiind un soi precoce (are o perioadă de vegetație de circa 110 zile), rezistent la secetă, rezistent la Orobanche (lupoaie) și molie, și avînd un procent ridicat de ulei în sămînță (28,5—31,5 la sută).

Datorită faptului că floarea-soarelui este o plantă alogamă (cu polenizare încrucișată) care se corcește ușor și că nu peste tot se aplică cea mai bună agrotehnică, acest soi a început în ultimul timp să degenereze și deci să nu mai dea producții mari.

Amelioratorii sovietici au creat însă noi soiuri de floarea-soarelui, mai valoroase decît Jdanov 8281. Așa sînt de exemplu soiurile VNIIMK 1646, VNIIMK 6540, VNIIMK 8931, Armavir 3497, Zelena 368, Saratov 10.

Dintre acestea, Comisia de stat pentru încercarea soiurilor din țara noastră a importat în anul 1955 soiurile VNIIMK 6540, VNIIMK 8931 și Armavir 3497 cu scopul de a le încerca în rețeaua experimentală de stat în diferite regiuni naturale în comparație cu soiul raionat la noi, Jdanov 8281.

Din analiza datelor de producție pe 1955 și 1956 la cîteva centre și pe 1956 la altele, a datelor de calitate făcute de noi și din observațiile de vegetație se desprind unele concluzii provizorii și anume:

SOIUL VNIIMK 6540 a depășit în producție soiul martor Jdanov 8281 la centrele experimentale Dîlga-București, cu 3,3 la sută; la Negrești-Iași cu 16,8 la sută, la Periș-București cu 3,9 la sută și la Satu Mare și Lugoj cu 1,6 la sută. Analizele de calitate îi arată ca un soi cu procent mare de miez (71 la sută) și procent mare de ulei în semințe (33,54 la sută) deci cu 4 la sută mai mult decît martorul. Acest fapt permite ca la o producție egală cu a soiului martor Jdanov 8281 sau chiar ceva mai mică să se obțină o cantitate mai mare de ulei la hectar.

Soiul este semitimpuriu avînd o perioadă de vegetație de 100-110 zile. Este rezistent la lupoaie și la molie.

SOIUL VNIIMK 8931 a întrecut în producție la majoritatea centrelor experimentale pe Jdanov 8281 cu un procent ce variază între 5,9-15,9 la sută. Din observațiile făcute rezultă că în **regiunile de stepă și silvostepă din sudul țării și din Moldova acest soi se arată mai bun decît soiul Jdanov 8281.** Analizele de calitate arată că și acest soi este mult superior soiului Jdanov 8281 atît în ce privește procentul de miez (68 la sută) cît și cel de ulei (33,13 la sută).

Acest soi are o perioadă de vegetație de 95-120 de zile. Se caracterizează printr-o mare uniformitate a tulpinilor și se pretează ușor la recoltarea mecanizată.

Este un soi foarte rezistent la infecțiuni, la rugini și în special la molii.

SOIUL ARMAVIR 3497 a dat rezultate mai slabe decît soiul Vniimk 8931, **totuși este dovedit a fi mai bun decît soiul Jdanov 8281 la toate centrele experimentale din sudul și estul țării.** Depășirea de producție variază între 1-6,4 la sută. Și acest soi are un procent mai mare de miez (69 la sută) și de ulei în sămînță decît Jdanov 8281.

Acest soi are o perioadă de vegetație de 110—128 de zile. Este rezistent la infecții și la molie.

In concluzie soiurile sovietice Vniimk 6540, Vniimk 8931 și Armavir 3497 sînt soiuri de perspectivă pentru țara noastră datorită producțiilor mai bune pe care le dau și mai ales datorită procentului ridicat de ulei care îl conțin.

Rezultatele cele mai bune se obțin la aceste soiuri în sudul și estul țării și mai slabe în Transilvania. Ele mai trebuie încercate încă 1-2 ani în diferite regiuni naturale din țară pentru a se ajunge la rezultate definitive.

Cu toate acestea Ministerul Agriculturii a și importat din Uniunea Sovietică cantitatea de 120 de tone de semințe din soiul Vniimk 6540, pentru a fi încercate în culturi comparative și în alte regiuni din țară și pentru a fi răspîndite în producție.

Recomandăm unităților agricole cooperatiste și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală să-și procure prin schimb de la bazele de recepție sau contra cost de la depozitele I.S.A.P.V.S. semințe din acest soi.

Ing. AUREL DAN
Ing. RADU VOINEA

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"